

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ
Kralja Petra Krešimira IV br. 2
21300 Makarska

P- 1289/2023-33

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Makarskoj, po sucu Lariju Glavašu, u pravnoj stvari tužitelja Sandre Miličević, OIB: 63793238939, iz Makarske, Kalalarga 17, zastupane po punomoćniku Zoranu Mimici odvjetniku u Splitu, protiv tuženika pod 1) Vesna Ivandić, OIB: 40266147776, iz Makarske, Dr. Mate Ujevića 2, pod 2) Ivan Ivandić, OIB: 20800152330, iz Podgore, Branimirova obala 5 i pod 3) Nika Ivandić, OIB: 11829937458, iz Podgore, Branimirova obala 5, koje zastupa pun. Mateo Barbir, odvjetnik u Vrgorcu, radi utvrđenja ništetnosti, nakon glavne, usmene i javne rasprave zaključene 9. lipnja 2026., uz sudjelovanje punomoćnika tužitelja i tuženika, na ročištu za objavu presude, dana 22. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

„Utvrdjuje se da je ništetan Ugovor o doživotnom uzdržavanju sklopljen između sada pok. Lovrenke Ivandić kao primateljice uzdržavanja s jedne strane i Dina Ivandića, tuženika, kao davatelja uzdržavanja, s druge strane, a koji je potvrđen kod javnog bilježnika Ante Barbića sa sjedištem u Makarskoj, poslovni broj Ov-13554/2015 od 21. prosinca 2015. god., te se određuje uspostava ranijeg zemljišnoknjižnog stanja kako je bilo prije provedbe navedenog ugovora.“

II. Djelomično se prihvaća tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

“Utvrdjuje se da je ništetan Ugovor o doživotnom uzdržavanju sklopljen između sada pok. Ivana Ivandića kao primatelja uzdržavanja s jedne strane i Dina Ivandića, tuženika, kao davatelja uzdržavanja, s druge strane, a koji je potvrđen kod v.d. javnog bilježnika Anamarije Arapović Vranješ sa sjedištem u Makarskoj, poslovni broj Ov 3743/2017 od 30. studenog 2017. god., u dijelu kojim je pok. Ivan Ivandić kao primatelj uzdržavanja raspolagao s 1/2 stana u Makarskoj koji se nalazi u stambenoj zgradi izgrađenoj na dijelu čest.zem. 379/9, K.O. Makarska – Makar, katastarske oznake čest.zem. 2620, 2621, 2622 i dijelu čest.zem. 2625/1, sve K.O. Makarska – Makar, koji je kupljen prema ugovoru o kupoprodaji stana za tržište broj 046/70 04. svibnja 1970. god. od prodavatelja Građevinskog poduzeća u Makarskoj u naravi dvoiposoban stan tipa F, površine 74,65 m², na II. katu stambene zgrade broj 1/oznake „C“ u predjelu „D.Ledina“ u Makarskoj, kao i garaže koja se nalazi uz stambenu zgradu u kojoj se nalazi opisani stan, te se u tom dijelu određuje uspostava ranijeg zemljišnoknjižnog stanja kako je bilo prije provedbe navedenog

ugovora, dok se u preostalom dijelu odbija tužbeni zahtjev tužiteljice radi utvrđenja ništetnim Ugovora o doživotnom uzdržavanju sklopljen između sada pok. Ivana Ivandića kao primatelja uzdržavanja s jedne strane i Dina Ivandića, tuženika, kao davatelja uzdržavanja, s druge strane, a koji je potvrđen kod v.d. javnog bilježnika Anamarije Arapović Vranješ sa sjedištem u Makarskoj, poslovni broj Ov 3743/2017 od 30. studenog 2017. godine.

III. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

„Utvrdjuje se da je ništetan Ugovor o darovanju sklopljen između sada pok. Ivana Ivandića kao darovatelja i Dina Ivandića kao obdarenika od 18. listopada 2017. god. u Makarskoj, ovjeren u potpisu darovatelja pred v.d. javnog bilježnika Anamarijom Arapović Vranješ broj ovjere Ov-2014/2017 od 19. listopada 2017. god., te se određuje uspostava ranijeg zemljišnoknjižnog stanja kako je bilo prije provedbe navedenog ugovora.“

IV. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

„Utvrdjuje se da nije pravno valjana oporuka sastavljena u obliku javnobilježničke oporuke 30. studenoga 2016. god. oporučitelja sada pok. Ivana Ivandića sastavljena pred javnim bilježnikom Antom Barbićem iz Makarske pod brojem OU-173/16 proglašena 29. studenoga 2019. god.“

V. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

„Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tužiteljici parnični trošak zajedno sa zakonskim zateznim kamatama prema čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, a koje teku od presuđenja do isplate.“

VI. Nalaže se tužiteljici da tuženicama u roku od 15 dana naknadi troškove ovog postupka u iznosu od 5.534,99 EUR.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je podnijela tužbu 1. srpnja 2020. u kojoj navodi da je rješenjem toga suda broj O-1963/2019 od 08. lipnja 2020. god., kojega je tužiteljica zaprimila 16. lipnja 2020. god., ova je upućena pokrenuti parnicu protiv tuženika – sunasljednika Dina Ivandića radi utvrđenja da Ugovor o doživotnom uzdržavanju zaključen između majke stranaka – ostaviteljice Lovrenke Ivandić, kao primateljice uzdržavanja s jedne strane i Dina Ivandića kao davatelja uzdržavanja s druge strane, a koji ugovor je potvrđen kod javnog bilježnika Ante Barbića iz Makarske, poslovni broj Ov-13554/2015 dana 21. prosinca 2015. god. nije pravno valjan zbog poslovne nesposobnosti primateljice uzdržavanja za zaključenje toga ugovora, uvjetovane njezinim zdravstvenim stanjem. Nadalje, tužiteljica je upućena protiv tuženika pokrenuti parnicu radi utvrđenja da ugovor o doživotnom uzdržavanju zaključen između oca stranaka Ivana Ivandića kao primatelja uzdržavanja i Dina Ivandića, kao davatelja uzdržavanja, koji je potvrđen od strane v.d. javnog bilježnika Anamarije Arapović Vranješ iz Makarske pod poslovnim brojem Ov-3743/2017 od 30. studenoga 2017. god. nije pravno valjan u dijelu kojim je primatelj uzdržavanja raspolagao s ½ stana s garažom u Makarskoj, anagrafske oznake Dr. Mate Ujevića 2/1, opisano u čl. 2. navedenog ugovora pošto taj dio predstavlja bračnu stečevinu pok. Lovorke Ivandić i ulazi u njezinu ostavinu. Slijedom navedenog, tužiteljica u ostavljenom roku podnosi ovu tužbu. Tužiteljica i tuženik

su brat i sestra, odnosno zajednička djeca sada pokojnih Lovrenke Ivandić i Ivana Ivandića. U ostavinskom postupku iza smrti pokojnog Ivana Ivandića, umrlog 09. travnja 2019. god., koji se vodi zajedno s ostavinskim postupkom iza smrti njegove supruge, a majke stranaka Lovrenke Ivandić, rođene Španje, umrle 09. srpnja 2019. god., između nasljednika, stranaka u ovome postupku, nastao je spor u pogledu pravne valjanosti (ništetnosti) ugovora o doživotnom uzdržavanju koje je tuženik sklopio pojedinačno, prvo s majkom Lovrenkom Ivandić i to dana 21. prosinca 2015. god. potvrđen kod javnog bilježnika Ante Barbića u Makarskoj pod poslovnim brojem Ov-13554/2015, a zatim drugi ugovor s ocem Ivanom Ivandićem ovjeren 30. studenoga 2017. god. pod poslovnim brojem Ov-3743/2017. Sada pokojna Lovrenka Ivandić na dan 16. prosinca 2015. god. bila je vlasnica, između ostalog, nekretnina u Podgori, upisanih u ZU 3459 i to čest.zgr. 43/1 (zgrada) površine 20 m², čest.zgr. 43/6 (zgrada) površine 22 m², čest.zgr. 48/2 (zgrada) površine 20m² i čest.zgr. 48/4 (zgrada-pojata) površine 48 m², kakvo je stanje prikazano u zemljišnim knjigama, iako se u ugovoru u čl. 2. st. 2. navodi kako se u naravi radi o stojnoj kući koja je primjerena današnjim standardima stanovanja, što su financirali pok. Lovrenka Ivandić i pok. Ivan Ivandić. U vrijeme sklapanja ovog Ugovora o doživotnom uzdržavanju sada pokojna ostaviteljica Lovrenka Ivandić, zv. Lori, bila je vrlo lošeg zdravstvenog stanja, a sasvim sigurno nesposobna za sklapanje pravnih poslova pa tako i ugovora o doživotnom uzdržavanju. Pokojna Lovrenka Ivandić više godina je bolovala od myeloma (rođena je 1936. god.) koji joj je otkriven 2014. god., dakle godinu dana prije sklapanja spornog ugovora, a paralelno s malignom bolešću i kroničnom hipertenzijom nastupile su kognitivne smetnje, što je uočeno jer nije prepoznavala članove obitelji, odnosno brkala je njihov identitet, u jednom navratu nije prepoznala stan u kojemu je živjela, imala je učestale halucinacije koje su sadržajno najčešće uključivale viđanje nepoznate osobe po kući, ostavljala je upaljen štednjak i sl. Kao dokaz predlaže se pregled nalaza Poliklinike Tabain od 08. prosinca 2017. god., neurološka povijest bolesti od 31. siječnja 2018. god. Neurolog utvrđuje da je bila dezorijentirana u vremenu, sa smetnjama pozornosti, registracije informacija, te recentnog pamćenja uočena je akalkulija i konstruktivna apraksija, te su joj ordinirani lijekovi, a postavljene dijagnoze demencija, paranoidno involutivno stanje, myeloma multiplex, pregled spomenutog Ugovora, saslušanje stranaka. Obzirom na vrijeme kada su pregledi obavljeni i vrstu bolesti od kojih se pok. Lovrenka Ivandić liječila nedvojbeno je da se radilo o bolestima koje su se kroz duže vrijeme razvijale, te su sasvim sigurno egzistirale u vrijeme sklapanja ugovora o doživotnom uzdržavanju. Radi se o bolestima koje osobu čine nesposobnom za rasuđivanje, a time i za sklapanje pravnih poslova. Predlaže se kao dokaz spornog ugovora, pregled nalaza Poliklinike Tabain od 08. prosinca 2017. god. po specijalistu psihijatru dr. Ivani Vrvilo Vujnović, pregled neurološkog nalaza od 31. siječnja 2018. god. po neurologu docent dr. Gordanu Đamonji, psihijatrijsko vještačenje sposobnosti za rasuđivanje i shvaćanje svojih postupaka pok. Lovrenke Ivandić, pribaviti zdravstveni karton za dotičnu od liječnice obiteljske medicine Branke Galić iz Makarske, Stjepana Ivičevića 2, saslušanje stranaka, saslušanje svjedokinje Drenke Vincetić, Cankarjeva 36, 4240 Radovnica, Republika Slovenija, pribaviti od Doma zdravlja SD županije, Ispostava Makarska (Stacionar pri Domu zdravlja u Makarskoj) medicinsku dokumentaciju za pok. Lovrenku Ivandić. Pored toga, iako se tuženik kao davatelj uzdržavanja obvezao uzdržavati pokojnu Lovrenku Ivandić, tu obvezu je uglavnom izvršavala tužiteljica, a razliku u troškovima između mirovine koju je ona ostvarivala i troškova pomoći u kući odnosno kasnije u umirovljeničkom domu tuženik kao davatelj uzdržavanja nije plaćao iz vlastitih sredstava, već sredstvima koje su roditelji stranaka uštedjeli upravo za navedenu svrhu. U prilog navedenom predlaže se saslušanje stranaka, pregled obavijesti o stanju depozita koji je glasio na ime Ivana Ivandića, kod tadašnje Splitske banke od 01. ožujka 2017. god., pregled izvadaka iz zemljišne knjige broj

ZU 3459, K.O. Podgora. Tužiteljica je svakodnevno posjećivala i njegovala majku, pružajući joj svu moguću skrb i ne znajući za aktivnosti u pogledu stjecanja imovine kroz ugovor o doživotnom uzdržavanju od strane tuženika, koji ugovor je uz to, pored svega gore navedenoga, sklopljen i s nedopuštenom pobudom. U odnosu na Ugovor o doživotnom uzdržavanju sklopljen između sada pok. Ivana Ivandića i tuženika ukazuje se kako je predmet toga ugovora stan u Makarskoj koji se nalazi u stambenoj zgradi izgrađenoj na dijelu čest.zem. 379/9, K.O. Makarska – Makar, katastarske oznake čest.zem. 2620, 2621, 2622 i dijelu čest.zem. 2625/1, sve K.O. Makarska – Makar, koji je kupljen prema ugovoru o kupoprodaji stana za tržište broj 046/70 04. svibnja 1970. god. od prodavatelja Građevinskog poduzeća u Makarskoj u naravi dvoiposoban stan tipa F, površine 74,65 m², na II. katu stambene zgrade broj 1/oznake „C“ u predjelu „D.Ledina“ u Makarskoj, kao i garaže koja se nalazi uz stambenu zgradu u kojoj se nalazi opisani stan. Taj stan je kupljen za trajanja braka pok. Ivana i Lovrenke Ivandić koji su oboje radili i to u vrijeme kada je na snazi bio Zakon o braku i porodičnim odnosima. Prema odredbi čl. 283. raspoložu sporazumno, a svojim udjelom u zajedničkoj imovini jedan bračni drug ne može samostalno raspolagati niti ga opteretiti pravnim poslom među živima (što ugovor o doživotnom uzdržavanju jest). Takvo raspolaganje je u smislu spomenute odredbe ZBPO ništavo (ništeto). U vrijeme sklapanja Ugovora o doživotnom uzdržavanju između pok. Ivana Ivandića i tuženika Dina Ivandića sada pok. Lovrenka Ivandić je bila živa, a stan je bio u njihovom zajedničkom vlasništvu, pa je u vrijeme zaključenja ugovora Ivan Ivandić mogao raspolagati samo svojom polovinom nekretnine iz čl. 2. Ugovora o doživotnom uzdržavanju, budući se za zajedničko vlasništvo podredno primjenjuju pravila o suvlasništvu u smislu odredbe čl. 65. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14), pa je tako pok. Ivan Ivandić mogao pravno raspolagati svojim udjelom u zajedničkom vlasništvu supsidijarnom primjenom odredbe čl. 37. st. 5. Zakona o vlasništvu. Slijedom gore spomenutih propisa o kojima se izjasnila i sudska praksa pa se tužiteljica poziva na odluku Županijskog suda u Splitu broj GŽ-784/15 od 18. veljače 2016. godine, pa kod činjenice da je oboje supružnika radilo i ostvarivalo prihode, radi se o nekretnini – imovini koja nedvojbeno predstavlja bračnu stečevinu i to na jednake suvlasničke dijelove prema citiranim propisima. Kako je pok. Ivan Ivandić preminuo prije pok. Lovrenke Ivandić, ali prije okončanja ostavinskog postupka iza njegove smrti, bitna je činjenica i da je Lovrenka Ivandić na ime navodnog uzdržavanja koje joj je davao tuženik na ovoga nakon svoje smrti odredila prijenos imovine u koju nije bila uključena polovica predmetnog stana, to je očito kako ona nije imala namjeru sve da je i bila u stanju shvatiti značenje svojih raspolaganja i obujam svoje imovine, to je očit „propust“ tuženika da ugovorom o doživotnom uzdržavanju s pok. Lovrenkom Ivandić obuhvati i njezinu polovinu vlasništva stana i garaže. Posebno se ukazuje sudu da je u vrijeme sklapanja Ugovora o doživotnom uzdržavanju između pok. Ivana Ivandića i Dina Ivandića, tuženika, pok. primatelj uzdržavanja bio u iznimno lošem zdravstvenom stanju, budući je još od 2013. god. bolovao od dekompenzacije srca, karcinoma prostate, šećerne bolesti tipa II, rektoragije, zloćudnog tumara debelog crijeva, ali i psihoorganskog sindroma zbog čega je upitna i njegova sposobnost za rasuđivanje, jer se radi o psihičkoj bolesti organskog karaktera koja nije vezana ni uz kakvo akutno stanje, već je nastajala dugotrajnim oštećenjem mozgovnih struktura koje su dovele do psihičkih poremećaja trajnog karaktera koje se ne mogu kompenzirati bilo kakvim lijekovima ili drugim medicinskim postupcima, a obzirom na postepenost u nastajanju takve bolesti imajući u vidu vrijeme sklapanja Ugovora o doživotnom uzdržavanju i vrijeme njegove smrti očito je da je uz ostali komorbiditet pok. Ivan Ivandić bio nesposoban za rasuđivanje i sklapanje pravnih poslova u vrijeme sklapanja spornog Ugovora o doživotnom uzdržavanju. Pok. Ivan Ivandić bio je štićenik

Doma za starije osobe, a tužiteljica se na isti način brinula o njemu kao i pokojnoj majci, a tuženik kao davatelj uzdržavanja iz sredstava koje su prikupili roditelji stranaka plaćao je razliku cijene smještaja u domu u nedostajućem iznosu obzirom na visinu mirovine pokojnog oca. U dokazne svrhe predlaže pregled spornog ugovora, saslušanje stranaka, saslušanje svjedokinje Drenke Vincetić, Cankarjeva 36, 4240 Radovnica, Slovenija na okolnost psihofizičkog stanja pok. Ivana Ivandića i pok. Lovrenke Ivandić, skrbi o njima, te njenim saznanjima o ponašanju tuženika kao i tužiteljice u vrijeme bolesti roditelja, odnosno u vrijeme sklapanja pravnih poslova koji su predmet ovog postupka, pregled otpusnog pisma KB Sv. Duh, Zavoda za urologiju, Odsjeka za onkološko rekonstrukcijsku urologiju od 10. srpnja 2013. god., otpusnog pisma KBC Split, Klinike za kirurgiju od 08. ožujka 2019. god., pregled otpusnog pisma KBC Split, Klinike za unutarnje bolesti, Zavoda za gastroenterologiju od 22. veljače 2019. god. i otpusnog pisma Doma zdravlja SD županije, Ispostava Makarska od 25. ožujka 2019. god. pri čemu se posebno naglašava da je u svim otpusnim pismima (osim onog iz 2013. god.) razvidno da je pok. Ivan Ivandić imao psihoorganski sindrom, te je opisano da je psihoorganski izmijenjen, pribaviti zdravstveni karton za dotičnoga, te medicinsku dokumentaciju od Doma za starije osobe u Makarskoj i Doma zdravlja Splitsko dalmatinske županije, Ispostava Makarska, psihijatrijsko vještačenje. Pored gore spomenutih ugovora o doživotnom uzdržavanju između Ivana Ivandića i Dina Ivandića sklopljen je Ugovor o darovanju 18. listopada 2017. god. kojim pok. Ivan Ivandić kao darovatelj daruje tuženiku nekretninu zemljišno knjižne oznake čest.zem. 7571/2, upisane u ZU 2193, K.O. Bast – Baška Voda, u naravi gradilište površine 70 m², upisane u posjedovni list broj 889, Ureda za katastar Ispostava Makarska za K.O. Bast – Baška Voda, kao i čest.zem. 2982/36 i 2982/52, upisane u ZU 1527 za 12/150 idealnih dijelova, koje su upisane na Ivo Ivandić iako su navedene čestice stvarno vlasništvo pok. Ivana Ivandića, a njegov dio je na terenu točno omeđen i označen, pa darovatelj ovlašćuje obdarenika na poduzimanje radnji radi formiranja posebnih čestica. Taj Ugovor ovjeren je kod v.d. javnog bilježnika Anamarije Arapović Vranješ, broj ovjere Ov-2014/2017 u Makarskoj 19. listopada 2017. god. Obzirom na vrijeme i okolnosti sklapanja toga ugovora, on ima iste nedostatke kao i Ugovor o doživotnom uzdržavanju, pa se predlaže u tome smislu izvesti već gore predložene dokaze, a dodatno u odnosu na oba ugovora sklopljena s Ivanom Ivandićem u svojstvu svjedoka, pored ostalih predloženih dokaza, saslušati v.d. javnog bilježnika Anamariju Arapović Vranješ sa sjedištem u Makarskoj, Trg IV svibnja 533. broj 1, na okolnosti pod kojima su provedene solemnizacije i ovjere ugovora, te pregledati sporni ugovor, kao i cjelokupnu dokumentaciju priležeću ostavinskom spisu toga Suda broj O-1963/2019. Pred javnim bilježnikom Antom Barbićem u Makarskoj dana 30. studenoga 2016. god. sastavljena je isprava o sastavljanju oporuke sada pok. Ivana Ivandića koja je opterećena u smislu sposobnosti za oporučno raspolaganje iz istih razloga koji su prethodno navedeni za ugovor o doživotnom uzdržavanju i ugovor o darovanju, zbog čega je i takva oporuka pravno nevaljala, te ne može proizvoditi pravne učinke. U prilog navedenom predlaže pregled isprave o sastavljanju oporuke broj OU-173/16 sastavljene po javnom bilježniku Anti Barbiću iz Makarske 30. studenoga 2016. god. proglašena pred javnobilježničkim prisjednikom Anjom Pejković Vujčić 29. studenoga 2019. god., ostali dokazi kao gore. U dokazne svrhe predlaže se pregledati za sve nekretnine koje su navedene u ovoj tužbi povijesne ZK izvratke koje se tužiteljica obvezuje dostaviti.

2. U odgovoru na tužbu od 11. veljače 2021. tuženik se protivi tužbi i tužbenom traženju tužiteljice, i predlaže da tužiteljica bude odbijena s tužbenim zahtjevom uz naknadu parničnog troška tuženiku. Tuženik posebno spori navode tužbe po kojima su majka i otac stranaka bili nesposobni za rasuđivanje u trenutku zaključenja spornih Ugovora. Naime, u tužbi se navodi da je sada pok. Lovrenka Ivandić zv. Lori, bila lošeg zdravstvenog stanja,

te da je „bolovala od myeloma koji je otkriven 2014. godine, dakle godinu dana prije zaključenja ugovora, a paralelno s malignom bolešću nastupile su kognitivne smetnje....“ Ovaj navod tužbe je u kontradikciji s medicinskom dokumentacijom od 08.12.2017. g., i to nalazom na kojem stoji „Prvi pregled psihijatra. Dolazi u pratnji kćerke“. Prema navodima tuženika ovdje se radi o medicinskoj dokumentaciji „poliklinike Tabain“, kojeg uopće ne treba komentirati. U ovaj nalaz su uneseni navodi tužiteljice, što znači, da se temeljem ovakvog nalaza ne može utvrditi ništetnost ugovora o doživotnom uzdržavanju, koji je zaključen 2 godine ranije tj. 16.12.2015. godine. Majka stranaka je u trenutku zaključenja ugovora itekako bila zdravstveno sposobna, vrlo dobro je znala za sadržaj ugovora kojeg je potpisala, a ovaj ugovor je ujedno i solemniziran kod Javnog bilježnika. Ugovor o doživotnom uzdržavanju je po kazivanju stranaka sastavljala Suzana Alač, odvjetnica u Makarskoj, koja je strankama ugovora pojasnila pravne posljedice istoga, te uputila stranke na potvrdu sastavljene privatne isprave. Prilikom solemnizacije ugovora, bilježnik je razgovarajući s tuženikom i njegovom majkom, ponovno pojasnio odredbe zaključenog Ugovora, kao i pravne posljedice koje iz Ugovora izviru. U dokazne svrhe predlaže se saslušanje Suzane Alač, odvjetnice u Makarskoj, saslušanje stranaka, do potrebe saslušanje Ante Barbića, javnog bilježnika u mirovini. Sve ono uvodno rečeno u odnosu na Ugovore tuženika i njegove majke, vrijedi i u odnosu na ugovor koje je tuženik zaključio sa svojim ocem. Potpuno lucidan, raspravno sposoban, otac stranaka je pristupio zaključenju Ugovora o doživotnom uzdržavanju, kao i Ugovoru o darovanju. Medicinska dokumentacija koju tužiteljica prilaže datira iz 2019. godine, i uglavnom se bavi opisivanjem zdravstvenog stanja Ivana Ivandića u vrijeme kirurškog liječenja. Naime, nesporno je, da je u to vrijeme Ivan Ivandić bio maligni bolesnik, da je imao ozbiljnih zdravstvenih poteškoća prilikom zahvata debelog crijeva, kao i prostate. Međutim, to ni na koji način ne utječe na valjanost zaključenih Ugovora 2017. godine. Dakle, navodi tužbe su u jasnoj, nedvojbenoj koliziji s medicinskom dokumentacijom tužbe. Psihijatrijsko vještačenje koje tužiteljica predlaže nije moguće na osnovu medicinske dokumentacije uz tužbu, pa je svakako potrebno provesti vještačenje po vještaku medicinske struke na okolnost utvrđivanja karaktera bolesti roditelja stranaka. Međutim, tužiteljica ne predlaže pribavu medicinskog kartona za sada pok. Ivana Ivandića i Lovrenku Ivandić, iako je teret dokaza na istoj. Tužiteljica u tužbi navodi kako tuženik nije ispunjavao svoje obveze iz Ugovora o doživotnom uzdržavanju. Isto tako, tužiteljica navodi da je upravo ona pružala uzdržavanje. Obveze koje davatelj uzdržavanja preuzima sklapanjem ugovora o doživotnom uzdržavanju su trajne prirode i traju sve do smrti primatelja uzdržavanja te je primatelj uzdržavanja ovlašten tražiti raskid ugovora ukoliko su za to ispunjene pretpostavke iz čl. 125. st. 3. ZN. S tim u vezi, ono što tužiteljica navodi tužbom nema za posljedicu ništetnost, već poboynost. No, koristi se prigoda da se ospore navodi tužbe usmjereni ka tome da tuženik nije ispunjavao svoje obligacije iz ugovora, pa se na te okolnosti imaju predložiti dokazi. Prema odredbi čl. 579. st. 1. ZOO/05, ugovorom o doživotnom uzdržavanju obvezuje se jedna strana (davatelj uzdržavanja) da će drugu stranu ili trećeg (primatelj uzdržavanja) uzdržavati do njegove smrti, a druga strana izjavljuje da mu daje svu ili dio svoje imovine, s tim da je stjecanje stvari i prava odgođeno do trenutka smrti primatelja uzdržavanja. Prema odredbi čl. 580. ZOO, ugovor doživotnom uzdržavanju mora biti sastavljen u pisanom obliku te ovjeren od suca nadležnog suda ili potvrđen po javnom bilježniku ili sastavljen u obliku javnobilježničkog akta, a prilikom ovjere ili sastavljanja ovlaštena će osoba ugovarateljima pročitati ugovor i upozoriti ih na njegove posljedice. Prema odredbi čl. 2. ZJB, javni bilježnici imaju svojstvo osoba javnog povjerenja. Prema odredbama čl. 57. i 58. ZJB javni bilježnik (ili sukladno odredbi čl. 126. st. 2 ZJB javnobilježnički prisjednik) mora objasniti strankama pravne posljedice i smisao pravnog posla koji žele poduzeti, te upozoriti stranke na moguće dvosmislene izjave, ili izjave koje bi mogle dati povoda sporovima, ili koje bi se mogle

pobijati. Ako stranke ustraju kod svojeg teksta, javni bilježnik dužan je u javnobilježnički akt unijeti i napomenu o upozorenju. Tuženik tvrdi da su primatelji uzdržavanja bili sposobni i ovlašteni za poduzimanje i sklapanje pravnog posla; da im je objašnjen smisao i posljedice sklapanja ugovora o doživotnom uzdržavanju te da se radilo o njihovoj pravoj i ozbiljnoj volji; da im je Ugovor pročitao prije nego što su ga potpisali, odnosno da je Ugovor o uzdržavanju iz 2015, 2017. sastavljen sukladno odredbama ZJB i Javnobilježničkom poslovniku, što znači, da ovdje nema elementa koji bi upućivali na njegovu ništetnost u smislu odredbe čl. 322. ZOO. Sve ovo vrijedi i za osporeni darovni Ugovor iz tužbe i tužbenog zahtjeva, kao i Oporuke. U dokazne svrhe pored ostalog predlaže se saslušanje Anamarije Arapović Vranješ – javne bilježnice u Makarskoj, Milana Ivandića iz Makarske, Zrinsko Frankopanska 51, Ivana Ivandića, Podgora, Branimirova obala 15, Vladimira Šalinovića iz Makarske, Sv Florijana 6, u svojstvu svjedoka;

3. Na pripremnom ročištu od 9. lipnja 2021. sud je odlučio najprije službenim putem pribaviti zdravstvene kartone za pok. Lovrenku i pok. Ivana Ivandića od liječnice obiteljske medicine dr. Branke Galić iz Makarske kao i za preminule službenim putem od stacionara pri Domu Zdravlja iz Makarske pribaviti medicinsku dokumentaciju.

4. Sud je pribavio zdravstvene kartone za preminule 21. lipnja 2021. a koji su uloženi u predmetni spis (list 64.- 188. spisa) te 24. lipnja 2021. podnesak Doma Zdravlja, Stacionar Makarska s medicinskom dokumentacijom.

5. Tužiteljica je potom uz podnesak od 23. kolovoza 2021. priložila sudu u povijesne izvratke za nekretnine upisane u Bast-Baška Voda a koje se tiču predmetnog postupka (list. 191.- 201. spisa).

6. Rješenjem ovog suda od 22. svibnja 2023., broj 20P-667/2020-17, utvrđen je prekid postupka zbog smrti tuženog Dina Ivandića da bi ovaj sud nakon što je tužiteljica dostavila podnesak 9. studenoga 2023., te priložila i rješenje o nasljeđivanju od strane Javnog bilježnika Anamarije Arapović Vranješ, broj O- 386/2023, UPP/OS- 102/2023 od 30. kolovoza 2023. iza smrti Dina Ivandića odlučio rješenjem broj 20P-1289/2023-2 od 6. prosinca 2023. nastaviti postupak te je pozvao nasljednike iza preminulog radi preuzimanja postupka u ovoj pravnoj stvari.

7. Na pripremnom ročištu 12. studenoga 2024. ovaj sud je odlučio obnoviti rezultate dosadašnjeg rada uz izvršeni pregled cjelokupnog spisa jer je u međuvremenu došlo do izmjene u radu raspravnog suca te je odlučio prihvatiti dokazne prijedloge stranaka s napomenom kako isti može i odustati od izvođenja pojedinih dokaza ako je isto suvišno i nepotrebno za razrješenje prijepora.

8. Na ročištu održanom 16. siječnja 2025. ovaj sud najprije je odlučio izvesti dokaz saslušanjem parničnih stranaka, pa tako prema iskazu saslušane tužiteljice Sandre Miličević iz Makarske proizlazi kako u cijelosti ostaje kod svega što je detaljno izneseno u tužbi podneskom još 1. srpnja 2020. osobito jer je i navela koji bi bili razlozi zbog kojih je i pokrenula ovakvu parnicu, točno je sve kako je navedeno a baš je ona bila ta koja je i posjećivala i njegovala kako pok. majku pružajući joj svu skrb a i ne znajući za bilo kakve aktivnosti u pogledu stjecanja imovine kroz ugovoru o doživotnom uzdržavanju od strane sada pok. tuženika Dina Ivandića. Isto tako svi ovi navodi koji se odnose i na pok. Ivana Ivandića su točni onako kako je to i iskazano u tužbi. Sigurno je da su postojali nedostaci prilikom zaključenja predmetnog ugovora o doživotnom uzdržavanju osobito kada su pitanju i pobude radi zaključenja takvog ugovora. Nadalje, zdravstveno stanje pok. roditelja jest bilo problematično, pa su oni imali najprije poludnevnu skrb a kasnije je to bila 24-satna skrb, te je od 2010. pa do 2013., živjela s roditeljima nakon njene rastave, bolest je kod njih napredovala, najprije kod majke koja je imala karcinom, probleme sa štitnjačom, aneurizmom, pa je slijedom svega njezino psihičko stanje bilo pogoršano, a to je bilo nekoliko godina prije smrti. Kazala je kako je majku prvi put odvela psihijatru, a da je već

tada bilo kasno. Prije toga, kako njeni roditelji baš i nisu bili za odlazak psihijatru kao niti njen brat, međutim to je već neurolog ranije naznačio da postoji potreba za tim pa je tako i odvela majku kod psihijatra i to baš u polikliniku Tabain u Omišu, u dva navrata i kako je njeno psihičko stanje bilo baš problematično. Naime puno puta ona nije bila niti svjesna niti je znala da li je uopće uzela lijekove koje je trebala uzeti pa da je tužiteljica i sama bila u velikim problemima, baš radi toga. Nadalje, bilo je situacija u tom periodu da bi znali dolaziti neki nepoznati ljudi u kuću uzimati neke stvari a ona nije toga bila niti svjesna. Smatra kako nitko od nepoznatih ljudi nije bio a to je njena majka najprije tako govorila a kasnije i njen otac pa da je sama postajala svjesnija kako i on zapravo ima problem kao i njena majka. Kazala je kako njen otac nije odlazio kod psihijatra a kazala je da je i njemu davano "Q pin" odnosno da misli da se tako zvao lijek. Problem je bio jer je i njen otac htio je dignuti ruku na sebe, da joj je to brat rekao i da se htio baciti kroz prozor, misli da je to bilo krajem 2018. ili početkom 2019., ne zna točno a to je sve bilo prije doma, jer je on nakon toga završio u domu u Zadvarju a sve to može potvrditi liječnik Bobo Daskalović. S druge strane u istom tom vremenu majka je ostala u Makarskoj a postojala je potreba da ostane zbog dijalize i ona je baš imala velike probleme i tegobe. Za odlazak u psihijatra a koji se odnosi na majku u moja dva navrata bio 2017 ili 2018., da nije sigurna a isto tako kazala je kako je i njen brat sudjelovao cijelo to vrijeme, osobito na način da su vodili roditelje liječniku, najčešće do Splita, pa je tako nekako bilo zaduženje da tužiteljica bude ta koja je vodila majku a njen pok. brat se brinuo o ocu. Isto tako da je njen pok. brat sigurno dolazio kao što je i ona bila kod roditelja, dok su oni još sami živjeli prije skrbi i kasnije, koliko često je to bilo da to ne zna, ali jest sigurno dolazio, a radio je tada u Makarskoj, u centru Sv. Nikola. Izjavila je da su njen pok. brat i ona zajedno našli žene koje su trebale skrbiti o roditeljima pa da je tako i bila opunomoćena baš od majke koja je primala mirovinu a pok. brat od oca po pitanju njegove mirovine. Isto tako, da su njeni roditelji još za života osigurali sebe baš za ovakve stvari a i za samu smrt, a bila je tu i ušteđevina iskorištena baš kako je i rekla za domove potrebu za liječničkom skrbi i onu skrb koji su oni imali kasnije nakon što su se žene brinule o njima, za to je dolazila mirovina njenih roditelja koja je bila pristojna. Nadalje da ništa nije znala o ovakvim ugovorima, međutim, kako je pok. otac jednom prigodom rekao kako će ona biti zadovoljna s rasporedom imovine, a ispalo je tako kako je ispalo, s tim da misli kako je njen pok. brat izvršio pritisak na roditelje pa se i dogodila ovakva situacija za koju drži da nije pravedna, tim više što je ona nakon razvoda ostala sama. Navela je kako su se kod pok. oca psihički poremećaji manifestirali na način da je on često tako znao šetati, odlaziti, pa se onda ne bi vratio, jednom prigodom je tako i majku odveo pa se onda nisu znali vratiti a sve to može potvrditi jedna od svjedokinja u ovom postupku. Nadalje, taj psihički poremećaj manifestirao se u situacijama kada se trebalo raspolagati novcem i misli da on uopće nije znao s čim raspolaže a isto tako kako je saznala da je njen otac imao i žensku prijateljicu, misli da je s njom bio u ljubavnom odnosu, a da je to bilo negdje u razdoblju kada je i tužiteljica živjela s njima, da ga je suočila s tim ali on to nije htio priznati. S tim ga je suočio i njen pok. brat a da niti njemu nije htio priznati što. Kazala je kako ne zna točno kada je bila izdana punomoć od majke, da je to sigurno bilo nakon razdoblja kada je ona živjela s njima, to je bilo prije nego što su žene došle skrbiti o njima a oni tada nisu bili u stanju raspolagati tim mirovinama, a to nije ovjereno kod javnog bilježnika. Kazala je da su zaključeni ugovor s majkom i ocem koje pobija u ovom postupku tražeći ništetnost, da je s majkom to bilo krajem 2015. s ocem 2017., a da je oporuka bila 2016. Isto tako na pitanje pun. tuženika kaže da joj nije poznato da bi njena majka prodala bilo kakvu zemlju u Podgori ono što ona zna je da je njena pok. majka naslijedila kuću Podgori a koja je bila predmet baš ugovora, međutim o nekom raspolaganju drugim zemljišta da joj to nije poznato. Nije mogla reći točnu godinu kada bi se radilo o prodaji imovine u Makarskoj, ali da jest pok. majka sa sestrama prodavala imovinu, a ona to zna jer su baš njen pok. brat i

ona brojili novce a na majku je otišlo nekih 180.000,00 eura, ne znam točno, a da je ona dobila možda 10, 20, ili možda 30.000,00 eura, da stvarno ne zna, a upitana o prodaji, da se radilo nekih godinu ili dvije godine prije nego što su žene došle skrbiti o roditeljima a te žene su došle krajem 2017. Cijeli iznos od 180.000,00 eura isplaćen je u gotovini s tim da je samo jedan dio zbog problema sa zemljištem nekih malo manje od 100 m2, koji nije bio napisan na majci i sestrama, pa su one to kupile kako bi riješile problem a taj iznos je išao na Zagrebačku banku, međutim da ona ne zna koliko je to bilo, niti je imala išta s tim novcem. Navela je da su njeni pok. roditelji, u Podgori, u odnosu na kuću koju je majka naslijedila za trajanja braka njenih roditelja, istu adaptirali i uređivali i to na način da je na postojeće prizemlje bio dodan kat, te stavljen krov kuće to je bilo negdje 90-ih godina, da ne zna točno kada, samo zna da je 1992. ona otišla živjeti u Hercegovinu. U tom razdoblju, a nakon što se njen pok. brat tada već bio oženio, da je on isto tako vršio radove na toj kući, razne stvari koje su se ticali, tende, otvora, klime potrebnih radova u konobi, uređenje prizemlja, kupatila itd., što je sve radio iako može kazati kako je kuća bila i prije toga u pristojnom stanju za življenje. Kazala je da je njen pok. bratu tu živio a bio je tu i poslovni prostor koji je dobio od majke pa mu je sasvim sigurno bilo lakše živjeti na taj način, tu je najprije imao trgovinu da bi kasnije tek otvorio trgovinu u Sv. Nikoli, a bio je to obrt za bicikle koji je na početku bio na njeno ime.

8.1. Tužena Vesna Ivandić izjavila je da ostaje kod onog što je izneseno u odgovoru na tužbu a što se osobito tiče lucidnosti, sposobnosti za rasuđivanje za preminule da tu nije bilo nikakvih problema, pa u tom smislu ostala kod svega što je izneseno u odgovoru na tužbu. Kazala je da je u braku s pok. Dinom bila od 1996., te je posebno naglasila da su odnosi mog pok. supruga i njegovih roditelja bili savršeni, oni su se doista slagali, njen pok. suprug ih je čuvao, i brinuo o njima i tako baš svaki dan, za sve što im je trebalo od hrane, pa nadalje. Izjavila je da je lozinka za wi-fi kod njih doma i dan danas "tata je", što samo po sebi ukazuje, a to koliko je i zapravo bilo smiješno da to znaju i moja djeca, da bi se svaki put tako telefonski javljao, a to je bilo na dnevnoj bazi. Ono što je željela naglasiti je da je pok. majka "Lori", dala njenom pok. suprugu kuću Podgori a sve je to bilo nakon što su ih njegovi pok. roditelji pitali gdje bi oni uopće živjeli nakon što su stupili u brak. Bila je mogućnost života u Makarskoj, ili u kući u Podgori a da je ona suprugu sugerirala da to baš bude Podgora jer je i sama navikla živjeti u kući. Kazala je da je već tada pok. Lori inzistirala da se kuća prepiše na njenog supruga a isto tako da je tužiteljica tražila od majke dio te kuće na što je njoj pok. Lori rekla kako je to kuća Dina i njegove obitelji i za njegovu djecu. Isto tako, kako je i sama oporuka bila nešto prije, i kasnije i ugovori o uzdržavanju, kako su oni zapravo identični, što pokazuje kakva je bila volja roditelja a ovdje posebno govori o inzistiranju pok. oca. Točno je da jesu postojali zdravstveni problemi, što nije niti osporeno ali ne u smislu psihičkih problema, već se radilo o drugim tegobama kako je navedeno, ali koje nisu nipošto utjecali na nekakve psihičke poremećaje prema kojima njegovi pok. roditelji ne bi bili u stanju rasuđivati ili da ne bi bili sposobni na poduzimanje ovakvih radnji u vezi s raspolaganjem. Navela je kako je u kontaktu sa svekrom i svekrvom bila na dnevnoj bazi, nadalje, kako su oni a pri tom misli i na pok. roditelje od Dina, znali i ispred nje govoriti o raspolaganju imovinom i to ne jedan put tako da je ona i znala za to. Znala je isto tako a to joj je rečeno od pok. roditelja njenog supruga da su imali namjeru i pobrinuti se da i sama tužiteljica bude zbrinuta na način da joj se kupi stan ili da novac. Kazala je kao se već u početku radilo o inzistiranju, poglavito od pok. Lori (majke tužiteljice), a to je već kazala za kuću u Podgori, međutim, samo u početku je njen pok. suprug smatrao da nije potrebno inzistirati oko prepisivanja kuće jer tu nije vidio nikakav problem, međutim baš je majka pok. Lori inzistirala na tome a isto tako kada je u pitanju zaključenje ovih ugovora o kojima se vodi postupak da je i to došlo i s njene strane. Navela je kako je 2016. bilo oporučno raspolaganje pok. Ivana da bi on to kasnije 2017. zapravo prebacio na ugovor o doživotnom

uzdržavanju i to je bilo na inzistiranje pok. Ivana. Kazala je da je točno da se i tužiteljica skrbila o pok. roditeljima kao i Dino pa i ja sama u tom periodu za ono što je trebalo, ali naravno ja bi se sklanjala kada bi tu bila tužiteljica kao što je točno da je i pok. Dino brinuo o roditeljima. Kazala je kako je pok. Ivo inzistirao na kupnji stana, on je navigavao, i htio je još tada na početku imati svoj stan da se zna da je on sudjelovao kod kupnje tog stana u Makarskoj, gdje su živjeli, upravo iz razloga što nije htio isključivo da se govori o imovini, očitoj značajnoj, a koju je naslijedila njegova supruga Lori. Navela je kako je točno da jesu bili radovi na kući u Podgori, bilo je to negdje 1988. čak naznaka o tim datumima stoji ispred same kuće, Dino je to uklesao, a radilo se o izvođenju radova na katu kuće da to može potvrditi.

8.2. Drugotuženik je u svom iskazu naveo da prema njegovim sjećanjima nije tu bilo nikakvih problema osobito kada se radilo o zdravstvenom stanju pok. bake i djeda te da su oni bili sposobni rasuđivati. Da je kao dijete doslovno svaki dan bio kod njih i imao je i svoju sobu, tu je bio svakodnevno jer je kao mlađi tenirao vaterpolo pa bi tu znao i ostajati. Kazao je da je mnogo puta za bilo što što im je trebalo znao i pomoći a negdje 2015. ili 2016. ne zna točno, počeo je voziti auto pa ih je tako znao i prebaciti. Za tužiteljicu je naveo da je točno da je ista kao njihova kćer tu dolazila i brinula se o pok. roditeljima, a problemi su zapravo nastali po toj ostavinskoj raspravi kada se ona obratila njegovom pok. ocu.

8.3. Tužena Nika Ivandić kazala je kako su joj pok. djed i baka bili lucidni i sposobni za rasuđivanje, pa da tu nije bilo problema a sve skupa može potvrditi s video snimkom koju ima pohranjenu na svom mobitelu, na tom snimku je zabilježena proslava njene krizme pa da se iz te snimke jasno može vidjeti da je pok. Ivan, njen djed, bio sposoban za rasuđivanje. Sud je radi dokaznog postupka i dopustio pregled video snimka koju je tužena pod 3) prezentirala ovom sudu i prisutnima na raspravi a u vezi s proslavom krizme Nike Ivandić i to 11 mjeseci prije smrti pok. Ive Ivana Ivandića. Po izvršenom pregledu video snimke u prisutnosti stranaka i pun. stranaka jasno je vidljivo što je u konačnici potvrdila i sama tužiteljica, da je prigodom proslave krizme trećetuženice bio prisutan i pok. Ivan Ivandić koji je prema zabilježenoj snimci tada sjedio za stolom u društvu, te zajedno sa ostalima pjevajući u dobrom raspoloženju. Po izvršenom pregledu ove snimke konstatirano je da se radi o snimci koja je nastala 20. svibnja 2018. Ova tuženica je dalje navela kako je baš njen pok. otac Dino bio taj koji je se dobrim dijelom brinuo o pok. roditeljima, istina je da je i tužiteljica sudjelovala, međutim baš je njen pok. otac bio taj koji je aludirao da se radi na njihovom međusobnom odnosu kako bi imali pravi bratsko-sestrinski odnos što ona još kao dijete nije baš zapazila, da bi bilo od strane ovdje tužiteljice s kojom još kao dijete nije imala nekakav poseban odnos, više je tu nekako njen pok. otac bio angažiran a kazala je da je negdje 2015. ili 2016., da nije sigurna a možda i 2017. bila je jedna prigoda kada je s ocem bila u Splitu, pa su pok. oca telefonski nazvali njegovi roditelji jer je bio problem s plinom, na što je njen otac rekao kako će odmah po dolasku u Makarsku pokušati to riješiti a kontaktirao je svoju sestru koja je u Kalalargi i rekla je tada da nema vremena se baviti s tim a to je po sjećanju što vam mogu kazati. Nadalje, da zna i po pok. baki i djedu da je se uvijek govorilo još kako je bila dijete, da bi zapravo baš veći dio imovine trebao ići njenom pok. tati pa misli da nekako da i sama činjenica da se njen brat zove Ivan upućuje na takvo što, kao muški nasljednik.

9. Na ročištu održanom 13. ožujka 2025. sud je izveo dokaz saslušanjem svjedoka Antonije Ivandić iz Promajne, Ivice Ivičevića iz Makarske, Mije Ivandića iz Tučepi i Nikice Milkovića iz Tučepi. Prema iskazu saslušane svjedokinje Antonije Ivandić iz Promajne, proizlazi da su pok. Ivan i njen pok. suprug dva brata, pa tako ima saznanja o tome zbog čega je pozvana svjedočiti. Kazala je da je njen pok. muž bio teško bolestan pa je razumljivo imala manji uvid što se događalo, prije svega jer je pok. Lovrenku i Ivu manje posjećivala. Kazala je da je pok. Ivo došao kod njih u Promajnu, a da je imala dojam da je

isti izmučen, očito su to u pitanju bile teške obiteljske stvari, a da nikada nije bila težnja roditelja kako bi se imovina imala ostaviti samo sinu. Naime, dobar odnos je bio i sa Sandrom Miličević i da to može potvrditi, kako se ista doista brinula o pok. roditeljima. Za pok. Dina, kazala je da je isti živio u Podgori, tako da se ne mogu točno izjasniti koliko je on doista se brinuo o pok. roditeljima. Nadalje, upitana o stanju pokojnika kazala je daje negdje pred kraj života bila u posjeti kod njih i kada je ušla u kuću, oni je nisu niti poznali, a u tom razdoblju su imali i osobu koja se brinula o njima. Nadalje, upitana o tome kada je to bilo, kazala je da bi to moglo biti u rujnu 2019. a to navodi jer je u lipnju preminuo njen pok. suprug. Nadalje, upitana o tome tko bi uopće snosio troškove i plaćao osobu koja se brinula o pokojnima, da to ne može reći, međutim, da može izdvojiti jednu situaciju a to je bilo baš prilikom dolaska u rujnu 2019., da joj je prilikom dolaska pok. Dino poručio da više ne dolazi i ne uznemirava roditelje, a da može reći da joj je to bilo baš strašno za čuti. Navela je da je pok. Ivo bio baš loše a on je najprije smješten u Domu, a nakon toga i pok. Lovrenka. Znala je sresti tužiteljicu nerijetko u Makarskoj a onda bi znala reći kako ide baš mami u posjetu. Upitana o smještaju pok. Ive, da misli da je to bilo u Zadvarju ili u Šestanovcu, kako nije sigurna, a smještaj u dom bi mogao biti negdje krajem 2019. ili početkom 2020., da ne zna točno. Navela je da njen pok. suprug i pok. Ivan su bili baš u bratskim odnosima a na pitanje do kada je njen pok. suprug dolazio u posjet pok. Ivi, da je to bilo do udesa koji je njezin suprug imao a to bi moglo biti negdje možda na Badnjak 2008. Nadalje, i poslije nesreće koja se dogodila njenom pok. suprugu može kazati da je pok. Ivo Ivandić funkcionirao, dolazio bi tako običi brata u Promajnu a volio je raditi oko maslina. Nije mogla potvrditi da bi se te masline obrađivale do smrti pok. Ive i tu se nije mogla izjasniti točno a na pitanje u kakvim je bila odnosu sa pok. Dinom Ivandićem, kazala je da je bila u dobrim odnosima, međutim, nakon trenutka kada joj je poručeno da više ne dolazi i ne uznemirava njegove roditelje, dalje više o tome ne bih govorila, niti o tome zašto je došlo do narušenih odnosa. Kazala je da je dolazila u posjet kad god bi bila u Makarskoj, to je jednostavno tako bilo a na pitanje pun. tuženika koliko su pok. prije smrti bili sklerozni, kazala je da bi možda to moglo biti nekih godinu dana prije smrti s napomenom kako je do tada postojala normalna komunikacija više s pok. Lovrenkom nego s pok. Ivom a prema riječima svjedokinje to je baš iz razloga što su to ženske stvari i razgovori a svjedokinja je navela "da ovdje u ovim krajevima muške osobe prije ispale". Nadalje, da je znala čuti pogotovo od pok. Lovrenke o imovinskim odnosima u njihovoj obitelji a tako joj je jedne prigode i bilo rečeno da su isti dali pok. Dinu Ivandiću kuću u Podgori prvi red do mora, a to je bila njena obiteljska kuća. Tada je pok. Lovrenka bila normalna i zdrava i staložena žena. Svjedok Ivica Miličević iz Makarske, kazao je kako je negdje 2014. počeo živjeti sa Sandrom. Naveo je da se Sandra brinula o potrebama roditelja a roditelje je zapravo najviše upoznao tijekom vožnji do Splita, radi zdravstvenih pregleda a što je prethodno bilo dogovoreno između pok. Dina i Sandre. Tako je jednom prilikom baš pok. Ivo i rekao kako će sve ostaviti djeci i baš je rekao kako niti Sani kako je od milja zvao Sandru, neće biti razočarana, pa je tako spomenuo da mu je volja baš ostaviti Sandri zemlju "u Cviteški" i parking u Promajni. Ono što mu je bilo čudno je kada ga je pitao šta ću joj ja ostaviti na što sam mu odgovorio kako je raspolaganje imovine njihova stvar i kako će oni to urediti a da ću se ja sa svoje strane sa Sandrom dogovoriti oko raspodjele. Mislim kako je on to rekao u smislu nekakvog predbračnog ugovora što mi je bilo čudno a sve mi je izgledalo i nekako nepovezano s njegove strane, tada sam i počinjao primjećivati određene psihičke nestabilnosti a isto tako kada je u pitanju i Sandrina majka pok. Lovrenka koja se sve više zatvarala u kuću i pokazivala nezadovoljstvo. Bio je to tako jedan specifičan odnos između pokojnika s tim da bi pok. Ivo uglavnom vršio nekakav pritisak u razgovorima s pok. Lovrenkom, bio je dominantna osoba koji je volio imati stvari u potpunoj kontroli, o takvom odnosu se radilo među pokojnima. Kazao je da su Sandra i pok. Dino pružali brigu o

roditeljima. Pok. Ivo je često sjedio kod pok. Dina u njegovom servisu to je bilo svakodnevno i oni su imali međusobne razgovore, međutim uvijek je bilo da će sve ostati djeci, nikada nije bilo da će imovina ostati jednom djetetu. Negdje 2017. zajednička zemlja "Na Cviteški" a radi se o zemljištu pok. Ive i njegovog brata Luke bila je prodana pa je to Sandru jako povrijedilo, pa je pokušala saznati nešto o tome ali nitko nije htio govoriti o takvoj prodaji. Jedne prigode je Mijo Ivandić sin Luke Ivandića njoj rekao samo da će Sandra biti iznenađena s tim što će joj biti ostavljeno po smrti roditelja a to može potvrditi jer je i sam tu bio prisutan. Pok. Dino bi isto izbjegavao bilo kakav razgovor oko podjele imovine i što bi imalo biti nakon smrti roditelja te je uvijek govorio da će poštivati onako kako to roditelji odluče. Kada je u pitanju briga o roditeljima mogu vam kazati da se Dino brinuo, međutim on bi uvijek koristio novac od roditelja a to kazuje jer da se radi o dobrostojećoj obitelji, preminuli su imali sredstava, imali su svoju ušteđevinu to zna jer su govorili kako su osigurali sredstva, što za bolest, tako i za dane u starosti i samu smrt. Upitan o stanju pokojnika odnosno eventualnim zdrav. problemima i teškoćama kazao je kako je pok. majka od Sandre već krajem 2014. pokazivala psihičke probleme koje je imala a to kaže jer ju je i sam znao voziti u Omiš kod psihijatra. Što se tiče pok. Ive Ivandića on je negdje 2013. imao problema najprije s tlakom i srcem koliko zna, međutim, pokazivao je sve veću nestabilnosti i nepovezanost, kasnije je imao karcinom, u pitanju su bila crijeva, završio je u Domu a pok. Dino i Sandra dogovorili su angažman žena koje su imale brinuti o njima, to je bilo negdje 2015. godine i kako je tada pok. Lovrenka bila već dementna, nakon toga je imala problema, pa je morala ići na dijalizu a nakon toga je slijedio Dom pa zatim i stacionar. Kazao je da je pok. Ivo bio nepovezan i nestabilan, stalno je kontrolirao majku koja ništa nije smjela bez njega a to bi radio zajedno s pok. Dinom pa se tako i dogodilo da je sve prepisano sinu. Da je pok. Ivo stalno mijenjao priče a uvijek bi izbjegavao razgovor o podjeli imovine. Isto tako, za ovu zemlju koja je bila prodana da za to nisu niti znali niti je to Sandri itko govorio, izbjegavali su razgovor o tome, a baš je ta zemlja trebala biti ostavljena Sandri kako mu je to sam pokojni Ivo rekao. Sasvim slučajno je tužiteljica saznala za tu prodaju jer je našla dokaz o uplati vezano za podatke iz banke kada je bila u kući pok. roditelja a radilo se o iznosu od cca milijun kuna za zemlju koju je kupio Čorluka a to je tek prvi dio uplate bio s tim da je s tim novcem raspolagao pok. Dino. Bilo je nepovezanog ponašanja od pok. Ive pa i oko prodaje te zemlje o kojoj je govorio, čak je prvotno i on rekao a to su saznali preko Mije Ivandića pok. Luke, da je kod prodaje tog zemljišta jedan manji iznos trebao ići i sestrama, međutim do toga nije došlo, a baš pok. Ivo sa Dinom na terenu je dogovarao da onaj bolji dio parcele pripadne njima kao i novci od prodaje. Saznanje o tome da je pok. Dino vršio pritisak na oca je zapravo nešto što su doznali kada su prvi put doznali za ugovore to je sve bilo iza toga pa kako su često znali sjediti "oči u oči" Sandra i Dino, da ovaj baš nikada nije govorio o tome, tako su povezali da je ta priča bila dogovorena kudikamo prije. Naveo je da su pok. Lovrenka i Ivan umrli 2019., da je njegova supruga imala punomoć za dizanje mirovine, da je to bilo u kratkom periodu a odnosilo se na plaćanje obveza za vrijeme dok je pok. Lovrenka bila u Domu, kratko tijekom 2018.-2019. godine a svjedok navodi kada je punomoć izdana. Upitan o tome da li je pok. Lovrenka prodala sa sestrama neke nekretnine u Podgori, naveo je kako ne zna ništa o tome kao da isto tako ne zna da bi Sandra Miličević sudjelovala u transakcijama vezanim za nekretnine na području ovog suda te da mu tako što nije poznato. Kazao je kako se ne sjeća da bi bio na krizmi trećetuženice. Nadalje, da je pok. Ivo Ivandić bio vozač, međutim, da isto tko misli da on nije dobio produženje dozvole niti je bio u stanju voziti, imao je stari Golf a ne zna točno kada ga je prodao, dok na pitanje pun. tuženika o tome da li je vozio auto makar lokalno, je naveo kako misli da je to bio slučaj od 2010-2013. godine. Da je Sandru upoznao negdje 2013. kada su hodali, pa na pitanje o tome otkud istom saznanje da je pok. Ivan upravljao vozilom od 2010-2013.g., naveo je

kako se ne može sjetiti da li je ovo auto koje je spomenuo viđao 2014. pa nadalje. Svjedok je kazao kako nije baš često dolazio u Podgoru u obiteljsku kuću nakon sklapanja braka možda jednom ili dva puta da se nisu posebno družili s pok. Dinom i snahom, a znao je tu i tamo otići i biti fizički prisutan u stanu u makarskoj ali kako se tu nije radilo o nekim učestalim kontaktima niti druženjima. Rekao je da ne zna površinu stana ali zna da se sastoji od dvije sobe, boravka, hodnika, kuhinje i kupatila, a nalazi se na I. ili II. kat odnosno da se radi o I. katu. Kazao je da otkada je živi od 2014. sa Sandrom, da Sandra nije prespavala u Podgori a prije tog razdoblja od kada su oni počeli živjeti do 2013. da je imala svoju sobu u stanu u Makarskoj. Svjedok je naveo kako Dino jest koristio kuću u Podgori za stan u Makarskoj ne zna, a isto tako je to slučaj za stan bio slučaj i sa Sandrom. Svjedok Mijo Ivandić iz Tučepi, kazao je da je pok. Ivan brat njegova pok. oca Luke, tako da mu je bio stric. Nije imao puno toga za reći i zapravo vrlo malo zna općenito o obitelji pok. Ivana jer nisu bila niti česta viđanja niti druženja, ono što je mogao reći je da je u nekoliko navrata pok. barbu možda tek malo bolje upoznao kada je on dolazio kod njegovog pok. oca, koji je bio bolestan a to je bilo negdje 2015. godine. Kazao je kako mu je otac umro 2015. a nakon toga su se vrlo rijetko viđali dok pok. Lovrenku. u životu misli da nije vidio više od 3 puta. Isto tako nije imao nekakav poseban odnos sa djecom pok. Ive, Sandru, isto tako vrlo malo i slabo je poznavao, Pok. Dina da je nešto više i malo bolje poznavao jer on je imao radnju ovdje, servis u Makarskoj, pa bi tako on, obzirom da je iz Tučepi, znao dovesti biciklu radi servisa, ne zna ništa posebno o ovom odnosima drugima, a ono što je mogao reći jest da je negdje u razdoblju prije smrti njegova oca, pok. Ivan dolazio, da su razgovori bili normalni, normalna komunikacija i nisam u tom smislu imao priliku primijetiti ništa neuobičajeno. Svjedok Nikica Milković, iz Tučepi, kazao je da njegova supruga sestra tuženice pod 1) i da je poznavao pok. Ivu i pok. "Lori", ne može reći površno ali to poznavanje se ticalo uglavnom krštenja i sličnih prigoda, kada bi se viđali. Može biti da je bio jednom prigodom bio u stanu u Makarskoj. Izjavio je da nisu imali nekakvih problema ili poteškoća, posebno ne u psihičkom smislu, a zasigurno su imali nekakvih fizičkih tegoba onako pred sam kraj, odnosno pred smrt, rekao bi za to da se radilo o "staračkim problemima." U tim prigodama kada bi se viđali normalna je bila komunikacija a upitan o odnosu između pok. Dina i Sandre Miličević, kazao je kako taj odnos baš i nije bio idealan, možda ima tome i 10-15-ak godina, da to ne može reći, ali njih dvoje su funkcionirali zajednički koliko je to bilo moguće. Ne zna točno o odnosima između pok. Dina i Sandre, da su nešto lošiji, odnosno da nisu bili idealni, ali se o tome ne može izjasniti. Da je zadnji put pokojne vidio par mjeseci prije smrti, s tim da je pok. Ivu viđao nešto češće, on bi znao još izlaziti vani a pok. "Lori" i ne baš. Kazao je kako je bio na krizmi Nike Ivandić pok. Dina a da on misli kako je bio prisutan i pok. Ivo Ivandić, ne zna točno je li to bilo u Podgori ili u Tučepima. Naveo je da je pok. Ivo Ivandić bio po zanimanju kapetan broda.

10. Na ročištu održanom 21. svibnja 2025. sud je izveo dokaz saslušanjem predloženih svjedoka Zore Ilić iz Vrgorca, Drenke Vincetić iz Radovljice i Vladimira Šalinovića iz Makarske. Prema iskazu saslušane Zore Ilić iz Vrgorca proizlazi kako je točno da je negdje 2018., možda u 3. ili 4. mjesecu, da je bila angažirana od strane tužiteljice i pok Dina Ivandića koji su zatražili pomoć od nje a vezano za roditelje. Navela je kako je majka bila dementna, a i otac se gubio, to da može reći. U tom periodu, a bila je pružala pomoć kako su je zajedno tražili Sanda i Dino, oboje su dolazili roditeljima i skrbili o njima, pa tako mogu kazati da je baš tužiteljica vodila majku liječniku dok je isto tako pok Dino vodio oca. Nakon što je otac postao baš dementan, pok. Dino ga je smjestio u dom u Zadvarju. Ona je bila angažirana da bi kuhala, čistila, isto tako i brinula to higijenskim potrebama. Nadalje, da su odnosi između tužiteljice i pok. Dina bili dobri, oni su komunicirali i zajedno vodili brigu o roditeljima. Zna da je jedne prigode, a znali su popiti kavu ponekad njih troje, tužiteljica i spomenula pok. Dinu kako i nju pripada jedan dio iza pok. roditelja, s tim da je ista

napomenula kako svejedno to na kraju ostaje baš djeci od sada pok Dina. Isto tako njegova reakcija tada bila je sasvim normalna, te je isti rekao kako je to i očekivano jer je to njegova sestra. Upitana o demenciji pokojnih, kazala je kako je baš majka bila dementna, to se vidjelo jer bi brzo zaboravljala stvari, a pok. Ivan bi često znao tražiti Dina odnosno imao je često namjeru izlaziti te je htio baš tražiti pok. Dina, a isto je brzo zaboravljao što bi mu se reklo. Nadalje, da je ovaj period boravila kod njih u stanu u Makarskoj i tu je pružala pomoć. Navela je kako je pok. Ivan i Lovrenka nisu prije poznavali a po njenom angažmanu da bi isti jednostavno zaboravili i ne bi znali kako se zove, a baš je pok. Lovrenka se njoj obraćala s gospođo. Oni jesu bili u staju ostajati sami a da je ona radila 5-6 sati dnevno, a nekad i više kada bi je to zamolili Sandra i Dino, ako oni iz nekog razloga ne bi mogli doći, a da su oni dolazili svakodnevno. Kada bi dolazila, obično bi Dino prije toga donio hranu i otključao vrata, tako da je stan već bio otključan, a ponekad i vrata otvorio pok. Ivan. Upitana o odnosu pokojnih Lovrenke i Ivana, kazala je da oni jesu komunicirali, bili su zajedno, više bi se pok. Ivan šalio kada bi se njoj obraćao, ali ona je slabo razumijevala. Ona jest bila pokretna ali i dosta usporena, jest samostalno hodala ali i uz njenu pomoć. Nekada ju je i trebalo presvlačiti, pa i dvaput dnevno. Svjedokinja Drenka Vincetić iz Radovljice, kazala je da poznaje obitelj nekih 50 godina, a Sandru i dandas. Ovo kaže jer i sama ima stan u istoj zgradi a dijelio ih je samo jedan kat. Roditelji su u ranijoj fazi bili normalni, međutim, s godinama im je stanje slabilo i uskoro je došlo i do demencije, a da je to bilo zadnjih 7 godina sigurno prije njihove smrti. Da se to ogledalo u situacijama kada bi pokojni znali izići na ulicu, pa bih trebalo vraćati do stana, i sama je to znala uraditi i to je doživjela, a isto tako i gospođa koja je prije nje došla svjedočiti, za nju dazna, i ona je isto tako to znala doživjeti. Točno je da su se i pok. Dino i Sanda brinuli o pokojnima, ali situacija je doista postala teška, oni su u ovoj fazi već bili rastrojeni, a gospođa Lori, kako ju je zvala, bila je k tome i dodatno povrijeđena jer je pok. Ivo imao ljubavnicu, a to je bilo u njegovim poznim 80-tim godinama. Kazala je da su pok. Ivo i Lovrenka njoj pokazali testament, a u njemu je baš bio naveden stan za Sandru kako bi i njoj nešto ostalo a bilo je dosta imovine. Bila je svakako i želja pokojnih Ive i Lori da i Sandra bude zbrinuta, to apsolutno. Za pok. Dina Ivandića kazala je kako ga je doživjela kao agresivnu i arogantnu osobu i misli da je on čak i sistematski izvlačio novac od pokojnih roditelja a da je kasnije i došlo do izmjene ovog testamenta koji je spomenula baš pod prisilom njegovom, tako se on ponašao. Da su se baš pokojni roditelji njoj obratili jer je i sama diplomirana pravnica, pa su joj pokazivali testament i pitali za mišljenje, a da je ona doista smatrala a tako i danas misli da pored tolike imovine bi bilo nelogično da recimo milion eura ostane samo sinu, a da kćer ne dobije baš ništa. Nadalje, pored ovog stana spominjala se tu i "Cviteška", u pitanju je maslinik uz more, ovdje u Makarskoj, i to se isto spominjalo kao dio koji bi Sandra trebala dobiti s time da napominje kako je bila i klauzula, da tako kaže, i da ovaj stan koji ima ostati Sandri po njenoj smrti pripadne kćerki sada pok. Dina. Tužiteljica i pok. Dino nisu puno razgovarali on je bio agresivan i neugodan, rekla bi čak i bezobrazan, a koliko zna Sandra s pok. Dinom, nije komunicirala o ostavštini. Upitana o tome kakvo je to bilo njegovo agresivno i neugodno ponašanje, opisala je jednu situaciju koju je doživjela kada su pok. mu roditelji pali u stanu pa da je i ona sama imala problem podići ih, da ga je zvala a on joj je rekao kako on sad ne može ništa učiniti i njegov ton bio je vrlo agresivan. Tada je nazvala Sandru koja se pobrinula o njima. Nadalje, upitana o angažmanu gospođe Zore Ilić da može reći da joj je poznato da je ista bila angažirana i to od strane Sandre, a skupa su plaćali gospođu, koja je tu bila nepunu godinu dana. Ne znam točno kad je ista bila angažirana, odnosno koje godine je to bilo ali misli da je u pitanju bilo godinu dana prije nego su pokojni bili upućeni u dom. Gospođa se koliko može reći, dobro skrbila o njima, ona im je i kuhala i vodila brigu o njima. Upitana o ugovorima koji su predmet zahtjeva tužiteljice, kazala je

kako joj nisu poznati niti su joj pokojni što govorili o tome a ostajem pri onome da je vidjela raniji testament za koji je uvjerena da je bio njihova prava volja a koja se kasnije promijenila. Kazala je da je pok. Lovrenka bila osobito preplašena i izgubljena osoba, a kulminirala je situacija kako je saznala da pok. Ivo ima ljubavnicu i to u istoj zgradi gdje su živjeli. Inače je ona bila povučena osoba, pomalo asocijalna, a to se ogledalo najčešće na način da bi ona htjela negdje ići a ne bi znala gdje, zatim da bi htjela nešto raditi a ne bi znala što, prepadnuta je bila a muž joj je bio, mogu reći, nagla osoba, bio je doista arogantna osoba, on se isto počeo gubiti i sve češće zaboravljati, ali njen dojam je prije svega bio vezan za pok. Dina i njegovo ponašanje, te je isti manipulirao i s pok ocem, to je sigurno tako, izvlačio bi novac jer su imali i dosta gotovine u kući gdje su novac držali. Kazala je da je bila svojevrsni inicijator baš Sandri, koju poznaje 40 godina, a u smislu raspolaganja ostavštinom, odnosno prije svega njezinom pravu jer se radilo od dosta imovine. Tužiteljica joj nije pokazivala nikakve ugovore a rekla joj je da ima sliku testamenta, to zna jer smo tako i razgovarali pa joj je ova svjedokinja tako i sugerirala. Kazala je da je bila u prijateljskim odnosima s pokojnicima prije smrti da se i družila s njima, bila bi i komunikacija, a da su posljednjih godina prije smrti bili dementni, gubili su se, a može reći da je i sama bila na pomoć pok. Lovrenki i pok. Ivi, znala bi svratiti do njih, ponekad skuhati kavu, doručak i slično, znala bi vidjeti otvorena vrata pa bi jednostavno željela vidjeti što se događa unutra. Sigurna je da je baš pok. Dino izvlačio novac a to je kazala jer joj se majka Lovrenka potužila, bilo je tome sigurno 5-6 godina prije smrti, gdje joj je baš pok. Lovrenka rekla kako i sada pok. Dino i njegova supruga puno troše novaca, na što joj je rekla "to ste im vi omogućili", pa upitana o izvlačenju novca da je to zaključila na taj način. Svjedok Vladimir Šalinović iz Makarske, kazao je da je radio a i danas jest zaposlen kao upravitelj PTC Sveti Nikola a tu je pok. Dino imao servis za bicikle i trgovinu, a može reći da je tu sretao i majku i oca i to može reći dugi niz godina. Možda nekih 7-8 mjeseci prije smrti pok. Lovrenke istu nije viđao, ona je umrla negdje na ljeto a recimo da je nije viđao negdje od jeseni prethodne godine. Nije ih viđao zajedno, a znalo se dogoditi da bi sada pok. Dino nakon što je pok. otac mu Ivan bio smješten u domu, ne zna točno da li je Šestanovac ili Zadvarje, znao svog pok oca vikendom dovesti u Makarsku, pa bi čak popili kavu i normalno je sve izgledalo, bila je normalna komunikacija, oni jesu, i pok. majka i pok. otac bili stariji, i fizički sigurno nisu bili u stanju raditi neke stvari ali su bili dobrog razumijevanja. Bila je jedna prigoda kada je vidio na hitnoj pok. Lovrenku, imala je nekakav lom ruke, a to zna jer je i njegov sin slomio prst pa su se tako vidjeli na istom mjestu, i tom prigodom je komunikacija bila normalna. Kazao je da zna da je Dino imao sestru, sad zna da ju je viđao u Makarskoj, međutim, tek na sahrani je saznao da je to ona kada ju je vidio i kada joj je izrazio sućut. Isto tako, da znam da su pok. Dino i njegova sestra angažirali jednu gospođu, mislim da je iz Bosne i to iza ljeta 2018., na jesen, a ona je bila angažirana da bi kuhala, spremala i slično, odnosno pomagala. Kazao je kako s pok Dinom nije razgovarao o imovinskim pitanjima niti je to pok. Dino mu ikada spominjao. Nadalje, svjedok je kazao da bi komunikacija sa preminulima Ivom i Lovrenkom za njihova života znala trajati nekih 10-15 minuta, odnosno to bi takav bio razgovor koji bi on imao s Dinom kada bi se vidjeli u centru, ponekad bi se i pok. majka Lovrenka znala ubaciti u razgovor, na način da bi pok. Dinu govorila da neke stvari treba kupiti, da treba vršiti neka plaćanja i slično. To je bio uobičajen razgovor kada bi se znao obratiti pok. Lovrenki, jednostavno pitati o zdravlju, stanju, kao razgovor poznanika. On sam nije mogao zaključiti da ona ne bi znala o čemu govori ili da nešto nije kako treba. Naveo je kako su pok. Lovrenka i pok. Ivan njega znali imenom i prezimenom. Oni jesu bili prema navodima svjedoka pokretni, a za pok. Lovrenku svjedok navodi da bi ona sama znala doći od stana gdje je živjela pa do centra i preći tih 300-400 m, bila je pokretna, a na pitanje da li je pok. Lovrenka bila na sahrani pok. Ivana

svjedok navodi kako nije bila. Svjedok dodatno navodi kako se sjeća jednog detalja a baš da je pok. Dino ostavio mobitel doslovno u grob pok. Ivanu jer mu je to bila želja.

11. Na ročištu za glavnu raspravu od 16. srpnja 2025. sud je izveo dokaz saslušanjem svjedoka Anamarije Arapović Vranješ iz Makarske, Javnog bilježnika u Makarskoj, kao i saslušanje svjedoka Milana Ivandića iz Makarske. Prema iskazu saslušane svjedokinje, Javne bilježnice Anamarije Arapović Vranješ proizlazi kako joj je poznato za ugovor o darovanju kao i za ugovor o doživotnom uzdržavanju iz 2017. kada joj je to od suda pročitano. Zna da su stranke došle u njen ured, nije sastavljala isprave, ovdje se radilo o ovjeri potpisa kada govorimo o ugovoru o darovanju, zna da nije izlazila na teren a što se tiče navoda u ugovoru o doživotnom uzdržavanju može reći da joj je to poznato, ugovor je pročitao strankama, da je utvrdila da su shvatili značenje, posebno je to mogla kazati za sada pok. Ivana Ivandića, te ugovor na kraju potvrđen, to je ono što je mogla kazati. Kazala je kako nije imala kontakt sa sada pok. Lovrenkom Ivandić, nadalje, kako su u njen ured pristupili otac i sin sada pok. Ivan i Dino Ivandić, a što se tiče kontakta s ocem u smislu nekakvog dužeg izlaganja ili nečeg što je pok. Ivan Ivandić posebno navodio svjedokinja je navela kako se toga ne može sjetiti. Svjedok Milan Ivandić iz Makarske na istom ročištu saslušan kao svjedok kazao je da je prvi rođak sa pok. Dinom i Sandrom, naime, da su njegov pok. otac i pok. Ivan Ivandić bili dva brata. Poznato mu je za ove ugovore o doživotnom uzdržavanju i zna da su barba i teta ugovorom naznačili da to ide Dinu. Da detalje o tome doista ne zna i o svemu dalje se ne može izjasniti i posebno upitan kazao je kako malo toga ide van obitelji niti se priča o tome na na takav način a ono što je mogao naglasiti je kako i inače u njihovoj familiji nikada nije bilo problema kada su u pitanju diobe pa tako može reći da su se i pok. Ivan i njegov otac su se dogovorili u doslovno 5 minuta kada je u pitanju bila dioba imovine. Upitan o sklapanju spornih ugovora kazao je da bi po prilici to bilo možda 2015. ili 2016., da stvarno ne zna točno, zna da su pok. Lori i pok. Ivan umrli 2019. a za ugovore općenito zna jer se to par puta spominjalo i to na rođendanima, posebno jednom prigodom na rođendanu nećaka u Tučepima, jer se pok. barba Ivan zapravo hvalio s tim on je bio ponosan kako na sina tako i na unuka. Upitan o odnosu pok. Ivana i Lovrenke u odnosu na tužiteljicu Sandru kazao je da se ne sjeća da se ona nešto posebno spominjala, međutim, može kazati kako je u nekoliko navrata zapravo saznao o nezadovoljstvu Sandre s ovom situacijom u vezi ugovora, ona je bila nezadovoljna s tim da joj je rekao kako doista ne zna detalje o svemu tome s tim da se radilo o periodu dok je pok. Ivan još bio živ i socijalan. Kazao je kako je pok. Ivan bio u dobrom stanju zapravo odličnom stanju, često je izlazio vani, uvijek je bio dotjeran, vrlo socijaliziran i društven i životno aktivan, dok pok. teta Lori je u odnosu na njega manje izlazila, bila je domaćica. Kazao je kako je on dobrog i psihičkog stanja i nije mogao posvjedočiti bilo kakvim problemima. Što se tiče pok. tete Lori, nju je nešto manje viđao, možda nešto češće zadnje dvije godine prije njene smrti jer su njegovi kontakti zapravo bili više s pok. Ivanom, s njim bi češće i komunicirao pa bi doslovno tako i znao poručiti i pozdraviti tetu odnosno pitati za nju. Mogao se sjetiti jedne prigode a ne zna točno kada je to bilo negdje u razdoblju od 2015.-2017. kako je razgovarao s pok. tetom koja je bila na balkonu i tada mu je sve izgledalo u redu i normalno. Naveo je kako je pok. Ivanu i Lovrenki pomagao uglavnom Dino i njegova supruga, može se prisjetiti kako je doista bila jedna gospođa koje je tu bila na pomoć, ne zna točno u kojem razdoblju, ali može naglasiti da u zadnje vrijeme prije smrti Ivana i Lovrenke, kako je to bilo 2018., da je dolazio možda 2-3 puta u jednom kratkom razdoblju te godine, da se toga sjeća jer je njegov otac bio zdravstveno loše pa po tome zna, s tim da može reći kako je i tijekom 2016., 2017., pa čak i koliko se sjeća 2018. pok. Ivan obilazio njegova pok. oca koji je zdravstveno bio loše. Nadalje, kako su i pok. Ivan i pok. Lovrenka doista otišli u dom za starije osobe a razlog je bio jer su dosta fizički pali i radilo je se o osobama starije dobi tako da je to bio razlog s tim da je teta bila u Makarskoj

a pok. Ivan ne znam točno gdje, možda Zagvozd. On da je bio prisutan kod obilazaka njegovog pok. strica njegovom ocu da su se oni rado družili, uvijek bi se šalili, pričali svoje priče iz svoje povijesti a što vam može kazati osim da su jako voljeli žensko društvo, može kazati samo da je jedan bio kapetan broda a drugi je bio direktor hotela.

12. Rješenjem ovog suda broj P- 1289/2023-14 od 25. rujna 2025. sud je nakon što je prihvaćen prijedlog tužiteljice radi izvođenja dokaza vještačenjem po sudskom vještaku medicinske struke- psihijatru, vještakom odredio Nikolu Sikiricu, dr. med., specijalist psihijatar, iz Splita koji je po nalogu suda imao izraditi pisani nalaz i mišljenje te se osobito izjasniti o poslovnoj sposobnosti preminulih Ivana Ivandića i Lovrenke Ivandić u trenutku zaključenja ugovora o doživotnom uzdržavanju, njihove sposobnosti za rasuđivanje te sposobnosti shvaćanja radnji koje su isti poduzeli u trenutku zaključenja ugovora a koja su predmet ovog postupka i za koje se traži utvrđenje ništetnosti.

13. Sudski vještak Nikola Sikirica postupio je po nalogu suda pa je 4. studenoga 2025. sudu dostavio pisani nalaz i mišljenje (list 271.- 279. spisa). U svom nalazu i mišljenju sudski vještak navodi da iz medicinske dokumentacije za Lovrenku Ivandić se saznaje da se liječi od mijeloma, liječi se od hipertenzije. Unatrag nekoliko godina primijećene su kognitivne promjene, ne prepoznaje članove obitelji, zamijeni ih. Od ovog ljeta smetnje se intenziviraju, sve češće ne zna tko joj je kćerka, u jednom navratu nije prepoznala svoj stan. Učestale halucinacije, vidi nepoznate osobe po kući, ima persekutorne ideje, zaboravlja upaljen štednjak. U statusu se navodi da je urednog kontakta, dezorijentirana u osobe, vremenski i prostorno zadovoljavajuće orijentacije, u sadržaju misli persekutorne ideje koje nisu jako naglašene, kognitivno i mnestički vidljive psihoorganske promjene. Dg. Dementia, paranoidno involutivno stanje Th: Kvetiapin a 25mg 0,0,1-2., Tianeptin 2x1., Okaszepam a 15mg 0,0,1-2 Nalaz neurologa od siječnja 2018.godine u kojem se navod dijagnoza demencije, navodi se da kćerka izvješćuje o rapidnom kognitivnom propadanju. Kćerka nije sklona daljnjoj obradi dementnog sindroma. Uvesti memantin u terapiji. Dezorijentirana, smetnje pozornosti, registracije informacija, akalkulija. Nalaz sa hitnog kirurškog prijema od 16.01.2017. godine u kojem se navodi da je bolesnica došla zbog prijeloma nadlaktične kosti. Bolesnica odbija hospitalizaciju što potvrđuje potpisom u protokol. Pregledan je zdravstveni karton za Lovorku Ivandić , a posebno zapisi koji su datumski najbliži potpisivanju spornog ugovora 21.12.2015.godine, Zapis od 11.03.2015. godine u kojem je pacijentici prepisan sanval od 5mg Zapis od 15.02.2017.godine u kojem se navodi da je tjeskobna, bezvoljna, dolazi sa kćerkom. Th: Coaxil tbl 2x1. Zapis od 29.11.2017. godine u kojem se navodi da je pacijentica nezainteresirana, izmijenjena, zaboravljiva, plačljiva. Nadalje, iz medicinske dokumentacije za Ivana Ivandića: Otpusno pismo od dana 10.07.2013. godine u kojem se navodi da je hospitaliziran u KB „ Sveti Duh“ zbog TUR biopsije suspektog tumora mokraćnog mjehura. U statusu se navodi da je prisvjestan, pokretan, orijentiran, kontaktibilan..... Otpusno pismo od 08.03.2019. godine iz KBC Split gdje je bio hospitaliziran na klinici za kirurgiju. U otpusnim dijagnozama se navodi dijagnoza sy.psychoorganicum, te se u anamnestičkim podacima navodi da je psihoorganski izmijenjen, nije pri svijesti. Iz otpusnog pisma od 20.02.2019. godine se u statusu navodi da je teže pokretan, psihoorganski izmijenjen, nije orijentiran u vremenu ni prostoru... Iz otpusnog pisma od 25.03.2019. godine DZ SD Županije se saznaje da je tijekom hospitalizacije bio psihoorganski izmijenjen, agitiran, afebrilan.... Pregledan je zdravstveni karton za Ivana Ivandića s posebnim osvrtom na datume najbliže potpisivanju spornog ugovora, 30.11.2017. godine. Zapis od 11.07.2017. godine u kojem se navodi da se danas okliznuo sa sjedalice i od tada lošije čuje, nije povraćao, nema glavobolje, nema rane malo se poplašio, nakon ispiranja čuje. Zapis od 16.11.2017. godine u kojem se navodi da mu se od jutros vrti kada ustane. Zapis od 05.11.2018. godine u kojem se navodi da mu je prepisan lijek Elicea a 5mg 1x1. Zapis od 17.12.2018. godine - lošije spava, napet.

Zapis od 31.01.2019. godine u kojem se navodi da je sniženog raspoloženja, dezorijentiran u prostoru i vremenu. Iz nalaza i mišljenja za Lovorku Ivandić proizlazi da uvidom u spis i analizom svih dostupnih podataka iz sudskog spisa i iz medicinske dokumentacije, a na pitanje suda o sposobnosti za rasuđivanje Lovorke Ivandić kod potpisivanja ugovora o doživotnom uzdržavanju dana 21.12.2015. godine, sudski vještak se može očitovati na slijedeći način i to da ne pronalazi jasne elemenata i pokazatelje po kojima bi se zaključilo da je Lovorka Ivandić u vrijeme zaključenja ugovora o doživotnom uzdržavanju dana od 21.12.2015. godine bila definitivno nesposobna za rasuđivanje i shvaćanje svojih radnji i njihovih posljedica. Iz priložene medicinske dokumentacije se ne pronalaze zapisi koji su datumski blizu potpisivanja spornog ugovora, a koji bi govorili u prilog kompromitacije njenog psihičkog statusa. Prvi zapisi koji govore o promijenjenom psihičkom statusu Lovorke Ivandić datiraju u zdravstvenom kartonu od 29.11.2017. godine u kojem se navodi da je pacijentica nezainteresirana, izmijenjena, zaboravljiva, plačljiva. Nakon toga evidentiran je nalaz psihijatra od 08.12.2018. godine u kojem se navodi da je urednog kontakta, dezorijentirana u osobe, vremenski i prostorno zadovoljavajuće orijentacije, u sadržaju misli persekutorne ideje koje nisu jako naglašene, kognitivno i mnestički vidljive psihoorganske promjene. Za izdvojiti je nalaz sa pregleda pacijentice na hitnom kirurškom prijemu od 16.01.2017. godine u kojem se navodi da je bolesnica došla zbog prijeloma nadlaktične kosti. Bolesnica odbija hospitalizaciju što potvrđuje potpisom u protokol. Za napomenuti je da u slučajevima kada pacijent odbija neki preporučeni zahvat ili hospitalizaciju, ako liječnik procijeni da osoba nije u stanju donijeti adekvatnu odluku traži konzilijarni pregled psihijatra što se u ovom slučaju nije dogodilo. Prvo opisivanje simptoma iz kruga psihoorganskih promjena ličnosti kod Lovorke Ivandić se nadvodi u studenom tj. prosincu 2017. godine dakle 2 godine nakon potpisivanja ugovora o doživotnom uzdržavanju, tj. ti se simptomi ne mogu jasno dovoditi u korelaciju sa njenim psihičkim stanjem 2 godine ranije. Karakteristična obilježja psihoorganskih promjena ličnosti su promijenjeno emocionalno ponašanje karakterizirano periodima emocionalne labilnosti, te lakim promjenama raspoloženja, dezorganizirano ponašanje, te kognitivna reduciranost, usporen tijek misli, otežano prisjećanje, osiromašeni sadržaj, potrebno usmjeravanje u kontaktu, siromaštvo govora, diskalkulija, avolicija, sugestibilnost. Socijalno funkcioniranje osoba kod izraženih psihoorganskih promjena je bitno reducirano i to za obavljanje osnovnih životnih aktivnosti kao što su postupanje sa materijalnim vrijednostima, shvaćanje vrijednosti imovine ili novca, te obavljanje kućanskih poslova, samostalno vođenje brige o kućanstvu i o vlastitom zdravlju. Takve osobe su i sugestibilne i lakovjerne, te lako mogu biti dovedene u zabludu od strane drugih osoba iz svoje okoline. Psihoorganske promjene su obično postupno tijeka, sporo progredirajuće ali se mogu i razviti naglo u slučaju neke fizičke bolesti ili kod nagle promjene poznatog ambijenta kod osoba koje prije imaju minimalne znakove psihoorganskih promjena ličnosti. U iznesenom mišljenju za Ivana Ivandića, sudski vještak odgovarajući o pitanju suda o sposobnosti za rasuđivanje Ivana Ivandića kod potpisivanja ugovora o doživotnom uzdržavanju dana 30.11.2017. godine može se očitovati na način da je mišljenja da ne pronalazi dostatnih elemenata na osnovu kojih bi se zaključilo da je Ivan Ivandić u vrijeme zaključenja ugovora o dosmrtnom uzdržavanju dana od 30.11.2017. godine bio jasno i nedvosmisleno nesposoban za rasuđivanje i shvaćanje svojih radnji i posljedica. U vještačenjima ovakvog tipa uvijek je najrelevantniji dokaz medicinska dokumentacija koja je datumski najbliža spornim datumima kada su se neki ugovori zaključivali. U slučaju Ivana Ivandića najbliži zapis po datumu a u kojem se opisuje promjena psihičkog statusa osobe je zapis iz zdravstvenog kartona od dana 31.01.2019. godine u kojem se navodi da je sniženog raspoloženja, dezorijentiran u prostoru i vremenu, te od dana 20.02.2019. godine kada se u otpusnom pismu klinike za kirurgiju u opisivanju statusa osobe navodi da je teže pokretan,

psihoorganski izmijenjen, nije orijentiran u vremenu ni prostoru... Dakle taj zapis je udaljen 14-15 mjeseci nakon datuma potpisivanja spornog ugovora. U spisu i med. dokumentaciji nema jasnih čimbenika koji bi predstavljao kompromitirajući faktor u njegovoj komunikaciji i ophođenju sa okolinom, te ne pronalazim u spisu jasnih dokaza i opisanih psihopatoloških fenomena koji bi upućivali na iskrivljenu percepciju realiteta i koji bi eventualno tada utjecali na svakodnevno ponašanje, djelovanje, odlučivanje i funkcioniranje osobe, te također koji bi mogli utjecati da osoba potencijalno ugrozi svoja prava i interese ili prava i interese drugih osoba u trenutku potpisivanja spornih ugovora i kod Lovrenke Ivandić i kod Ivana Ivandića. Klinički je moguće da su blage psihoorganske promjene bile nazočne kod potpisivanja tih ugovora, jer je njihova progresija postupna, no očigledno nisu bile takvog intenziteta i naravi da bi bile evidentirane od strane liječnika opće medicine ili primijećene od strane obitelji i kao takve bitnije reducirale njegovo svakodnevno funkcioniranje. Nema dokumentacije iz koje bi bilo vidljivo da je istome oduzeta poslovna sposobnost ili je dat prijedlog navedenom centru za socijalnu skrb za pokretanje istog prema sudu. Zaključak vještaka je kada se uzme u obzir sve gore navedeno i nakon uvida u spis i med. dokumentaciju da vještak ne pronalazi jasnih elemenata i pokazatelja po kojima bi se zaključilo da je sposobnost za rasuđivanje i shvaćanje svojih radnji i njihovih posljedica kod Lovrenke Ivandić u vrijeme zaključenja ugovora o doživotnom uzdržavanju od dana 21.12.2015. godine bila neupitno kompromitirana, tj. mišljenja je da postoji vjerojatnost većeg stupnja da je Lovrenka Ivandić bila sposobna za rasuđivanje kod sklapanja ugovora o doživotnom uzdržavanju dana 21.12.2015. godine. Uzevši u obzir sve gore navedeno i nakon uvida u spis i med. dokumentaciju vezanih za osobu Ivan Ivandić mišljenja je vještak da su zapisi u med. dokumentaciji koji govore o promijenjenom psihičkom statusu udaljeni 14 mjeseci nakon spornog datuma potpisivanja ugovora o doživotnom uzdržavanju, nešto bliži u odnosu na prethodnu osobu, te u tom kontekstu je vještak mišljenja da je stupanj vjerojatnosti umjerenog do većeg stupnja da je Ivan Ivandić bio sposoban za rasuđivanje kod sklapanja ugovora o doživotnom uzdržavanju od 30.11.2017. godine.

14. Tuženik je u podnesku od 24. prosinca 2025. istaknuo kako nema nikakvih primjedbi i prigovora na pisani nalaz i mišljenje dok je tužiteljica u podnesku od 10. ožujka 2026. navela kako prigovara nalazu i mišljenju sudskog vještaka te navodi kako u odnosu na pok. Lovrenku Ivandić vještak nije doveo u vezu dijagnoze psihoorganskog sindroma i naknadno dijagnosticiranog paranoidnog involutivnog stanja, kao i lijekova koji su joj bili ordinirani, s postojanjem ranije utvrđenog multiplog mijeloma, kao bolesti koja je od utjecaja na psihičko stanje starije osobe. Naime, iako multipli mijelom primarno pogađa koštanu srž, on može prouzročiti metaboličke poremećaje poput hiperkalcijemije (povišenog kalcija u krvi), što kod starijih osoba često izaziva zbunjenost, delirij ili psihotične simptome slične paranoji. Pored toga, razvijena paranoidna stanja u starijoj dobi („involutivna“) često su potaknuta osjećajem bespomoćnosti, gubitkom kontrole i kroničnim stresom koji prati liječenje maligne bolesti, dok samo starenje donosi biološke promjene u mozgu koje osobu čine ranjivom na razvoj psihoza, posebice kada je organizam iscrpljen liječenjem maligne bolesti i drugim kroničnim bolestima. Vještak je propustio utvrditi vezu između primarne bolesti i tijeka razvoja psihoorganskog sindroma i paranoidnog involutivnog stanja, držeći se relevantnosti samo onih nalaza koji su bliže činu potpisivanja spornog ugovora. Pored toga vještak nije utvrđivao utjecaj lijekova za liječenje multiplog mijeloma na psihičko stanje koji lijekovi su poznati po tome da mogu izazvati teške promjene raspoloženja, nesanicu, pa čak i psihotične epizode, dok drugi lijekovi (moksosidin) može uzrokovati pospanost i sedaciju, što kod starijih osoba ponekad vodi dezorijentiranosti. Kasnije je pok. Lovrenki Ivandić dodana i terapija psihofarmcima „Loquen“ koji je antipsihotik i koristi se upravo za smirivanje paranoidnih stanja i agitacije, ali može uzrokovati jaku pospanost. „Oksazepan“ je benzodiazepin koji smiruje tjeskobu, ali kod starijih osoba može izazvati paradoksalnu

reakciju (povećanu uznemirenost) ili pogoršati kognitivne smetnje. Dakle, i prije nalaza koje je vještak cijenio kao relevantne (bliže raspolaganju imovinom kroz pravni posao) pok. Lovrenka Ivandić bolovala je od više bolesti, a gore navedene, uključujući i terapiju, mogle su i životno je očekivati da jesu, utjecati na sposobnost za rasuđivanje i prije utjecati na razvoj psihoorganskog sindroma i paranoidnog psihičkog poremećaja koji su kod dotične nedvojbeno razvijeni, što proizlazi iz medicinske dokumentacije, ali i iskaza svjedoka koji su bili u stalnom kontaktu s dotičnom i upoznati s njezinim psihofizičkim stanjem i općom funkcionalnošću. U odnosu na pok. Ivana Ivandića, također se ističe da je dotični imao niz komorbiditeta koji su po svojoj etiologiji od značajnog utjecaja na razvoj ili pogoršanje psihoorganskog sindroma i to kroz nekoliko ključnih mehanizama vezanih uz nedvojbeno dijagnosticirane bolesti: 1. Izravni metabolički i kemijski poremećaj: - - Syndroma hypersmolare (HHS) je jedno od najkritičnijih stanja za funkciju mozga. Ekstremno visoka razina šećera i dehidracija uzrokuju „skupljanje“ stanica mozga, što dovodi do konfuzije, delirija, pa čak i kome. Čak i nakon stabilizacije, mogu ostati dugotrajne promjene u kognitivnim performansima. Insufficiencia renalis acuta (akutno zatajenje bubrega) uzrokuje nakupljanje toksina (uremija) i poremećaj elektrolita koji izravno toksično djeluju na neurone, što se manifestira kao pogoršanje psihoorganskog sindroma. 2. Smanjena opskrba mozga kisikom (hipoksija): - Shock haemorrhagicus i Rectorrhagio predstavljaju gubitak krvi (rektoragija) izazivaju smanjenje dotoka krvi u mozak koji ne dobiva dovoljno kisika i hranjivih tvari, izaziva nagli pad krvnog tlaka, što sve može dovesti kako do akutne konfuzije (delirija) ili trajnog kognitivnog oštećenja. 3. Karcinom rektuma: - karcinom sam po sebi, kao i kronična upala koju izaziva povezani su s kognitivnim padom. Navedene dijagnoze kod pacijenta s multisistemskim bolestima izazivaju psihoorganski sindrom, pogoršavaju temeljno psihičko stanje, a svaka akutna kriza dodatno iscrpljuje moždanu rezervu što ubrzava procese koji nalikuju starenju mozga. Dijabetes tipa II godinama neprimjetno oštećuje male kapilare u mozgu, što dovodi do tzv. bolesti malih krvnih žila. Pri tome mozak ne pati od jednog velikog udara, već od tisuća „mikroudara“ koji polako uništavaju neuronske veze. Česte oscilacije šećera i povremeni problemi s bubrezima djeluju kao stalni tihi stresori na mozak. Svaki puta kada bubrezi ne rade savršeno ili je šećer previsok, mozak je blago otrovan vlastitim i metaboličkim otpadom, što ubrzava kognitivni pad. Svaka od navedenih dijagnoza malo po malo smanjuje sposobnost mozga za kompenzaciju štete. Ono što bi zdrav mozak lakše podnio kod pacijenata s ovakvom poviješću bolesti dovodi do vidljivog gubitka pamćenja, dezorijentacije ili promjena u osobnosti, a psihoorganski sindrom se često razvija u smjeru vaskularne ili miješane demencije. Ordinirana terapija također je od utjecaja na mozak i ponašanje: 1. Flexid i Medazol (antibakterijski lijekovi) Flexid: kao antibiotik može izazvati ozbiljne nuspojave kod starijih, uključujući i konfuziju, halucinacije, jaku uznemirenost (agitaciju i poremećaj spavanja). Kod pok. Ivana Ivandića kao osobom s oštećenjem bubrega, ovaj rizik je još veći, jer se lijek teže izlučuje. Medazol: također može uzrokovati dezorijentaciju, vrtoglavicu, pa čak i epizode akutne zbunjenosti, osobito pri dugotrajnoj primjeni ili kod slabe funkcije jetre/bubrega (kao u konkretnom slučaju). 2. Furosemid i Ramzid (kardiovaskularni lijekovi i diuretici) na psihi utječu posredno preko elektrolita i tlaka na način što izbacuju tekućinu i sol iz tijela. Kod starijih osoba to često dovodi do dehidracije i pada razine natrija i kalija. To može biti uzrok nagle zbunjenosti, pospanosti i „odsutnosti“ kod starijih osoba. Nagli pad tlaka može smanjiti dotok krvi u mozak, što pogoršava simptome psihoorganskog sindroma. 3. Coaxil (antidepresiv): ovaj lijek utječe na razinu serotonina i može prouzročiti neobične snove, razdražljivost i zbunjenost, za slučaj neurednog uzimanja ili naglog prekida dolazi do pogoršanja psihičke stabilnosti. 4. Diaprel MR (lijek za dijabetes) kao glavni rizik ima hipoglikemiju (prenizak šećer) na što je mozak starije osobe posebno osjetljiv, što također postepeno potiče razvoj psihoorganskog

sindroma s utjecajem na kognitivne sposobnosti i psihofizičko funkcioniranje. Iz navedenog je razvidno da vještak prilikom davanja svoga nalaza i mišljenja ove nije utemeljio, niti povezao s komorbiditetima kod oboje motrenika, kao ni utjecajem terapije, uključujući međudjelovanja lijekova (interakcije) koji su im bili ordinirani, pa se predlaže sudu od vještaka zatražiti dopunski nalaz i mišljenje u kojemu će se vještak odrediti o primjedbama na provedeno vještačenje.

15. Na ročištu održanom 2. travnja 2026. sud je po prijedlogu tužiteljice odlučio dostaviti sve iznesene primjedbe sudskom vještaku kako bi se isti očitovao na te primjedbe te eventualno dopunio svoje vještvo. Nastavno je 23. travnja 2026. sudski vještak Nikola Sikirica dostavio svoj odgovor na te iznesene primjedbe pa tako u istom navodi da u vještačenjima ovakvog tipa (sposobnosti za rasuđivanje neke osobe) kao ključne medicinske činjenice se koriste medicinski zapisi koji opisuju psihički status neke osobe a najbliže su datumski potpisivanju nekog spornog ugovora. U podnesku se navodi primjedba u svezi dijagnoze paranoidno involutivno stanje. Samo taksativno navođenje neke dijagnoze nema značaja u forenzičkom smislu ukoliko se u nekom od nalaza ne opisuju psihički simptomi. Inače kao što je već navedeno u pisanom nalazu i mišljenju kod pok. Lovrenke Ivandić ta dijagnoza se navodi 08.12.2017. godine dakle 2 godine nakon datuma potpisivanja spornog ugovora. Th: Kvetiapin a 25mg 0,0,1-2., Tianeptin 2x1., Okaszipam a 15mg 0,0,1-2. Zapisi koji su najbliži datumu potpisivanja ugovora su nalaz sa hitnog kirurškog prijema od 16.01.2017. godine u kojem se navodi da je bolesnica došla zbog prijeloma nadlaktične kosti. Bolesnica odbija hospitalizaciju što potvrđuje potpisom u protokol. (liječnik ne traži konzilijarni pregled psihijatra, već smatra da je osoba suvisla i adekvatna da bi shvatila što potpisuje). Pregledan je zdravstveni karton za Lovorku Ivandić, a posebno zapisi koji su datumski najbliži potpisivanju spornog ugovora 21.12.2015. godine Zapis od 11.03.2015. godine u kojem je pacijentici prepisan sanval od 5mg Zapis od 15.02.2017. godine u kojem se navodi da je tjeskobna, bezvoljna, dolazi sa kećerkom. Th: Coaxil tbl 2x1. Ostale primjedbe koje se navode u podnesku ne mogu se dovoditi u vezu sa njenim psihičkim stanjem jer se govori o potencijalnim nuspojavama lijekova ili utjecaju tjelesne bolesti na psihičko stanje, a o čemu nema dokaza da su se i dogodili, tj. nema nikakve medicinske dokumentacije niti zapisa liječnika , a na temelju teoretiziranja o svim mogućim komplikacijama nekog tjelesnog stanja ili nuspojavama lijekova, ne može se temeljiti nalaz i mišljenje vještaka. Isto tako izjave svjedoka u vještačenjima ovog tipa su subjektivne naravi i ne mogu se ni približno dovesti u komparaciju u smislu važnosti kod donošenja zaključka u usporedbi sa medicinskom dokumentacijom, niti naravno postoji objektivni način ili metodologija da bi se izjave svjedoka s jedne strane u parnici uzele u obzir za davanje nalaza i mišljenja ,a izjave svjedoka suprotstavljene strane odbacile. U odnosu na primjedbe za nalaz i mišljenje za pok. Ivana Ivandića se može očitovati slično kao i kod gore navedenog primjera. tj. da se nalaz i mišljenje vještaka ne može temeljiti na predviđanju mogućeg potencijalnog utjecaja nuspojava lijekova ili utjecaju pogoršanja tjelesne bolesti na psihičko stanje, a bez da u medicinskoj dokumentaciji nema dokaza da su se ti neželjeni događaji zaista i dogodili, tj. nema nikakve medicinske dokumentacije niti zapisa liječnika koji bi opisivali promijenjeno psihičko stanje koje bi navodno nastalo zbog nuspojava ili interakcije lijekova ili pogoršanja somatskog stanja osobe i to naravno vremenski blisko povezni sa datumom potpisivanja spornog ugovora.

16. Podneskom od 27. svibnja 2026. tužiteljica ostaje kod iznesenih prigovora smatrajući kako u sudskoj praksi postoje slučajevi gdje se utvrdila sposobnost rasuđivanja samo na temelju iskaza svjedoka bez medicinske dokumentacije pa da pristup sudskog vještaka u tom smislu je bio pretjerano formaliziran osobito kada je u pitanju forenzična psihijatrija slijedom čega predlaže sudu temeljito cijeniti iskaze saslušanih svjedoka a pored toga da sud cijeni nalaz i mišljenje u skladu s iznesenim primjedbama tužiteljice i

cjelokupnog dokaznog građom. Dana 28. svibnja 2025. tuženik je u podnesku osporio ovakve primjedbe smatrajući vještak napravio nalaz i mišljenje na temelju egzaktnih medicinskih podataka što je jedino moguće za zdravstveno održiv zaključak. Nadalje kako ne postoji baš nije jedan dokaz o tome da su se nekakve nus pojave stvarno manifestirale kod prednika tuženika a pored toga da sama tužiteljica prešućuje i ključni nalaz iz siječnja 2017. u kojem je ordinirajući liječnik izravno konstatirao kako je bolesnica bila suvisla, i sposobna shvatiti što potpisuje bez ikakve potrebe za psihijatrijskim konzilijem kako su izjave svjedoka na koje se tužiteljica poziva laičke i subjektivne to iste ne mogu zamijeniti niti pravno nadvladati službenu i objektivnu medicinsku dokumentaciju.

17. Na ročištu za glavnu raspravu održanu 9. lipnja 2026. stranke su ostale kod svojih prednjih navoda pa je tužiteljica prije zaključenja raspravljanja sudu predložila da osobito cijeni sve izvedene dokaze, poglavito svjedoka koji su imali neposredni uvid u zdravstvene odnosno psihičke sposobnosti prednika stranaka dok je od strane tuženika istaknuto kako ničim nije dokazano da bi tužiteljica osnovano postavila zahtjev u ovom postupku.

18. Sud je izveo je dokaz pregledom i čitanjem tužbe i priloga uz tužbu, odgovora na tužbu i dokumentacije priložene u sudski spis kako je prethodno navedeno a odnosi se na pregled i čitanje priloženih kartona pacijenata pok. Lovrenke Ivandić i pok. Ivana Ivandića, pregledom i čitanjem medicinske dokumentacije za preminule prednike stranke dostavljenom od strane Doma Zdravlja Makarska, pregledom i čitanjem stranačkih obraćanja putem podnesaka koji su sudu dostavljeni nakon pribavljanja medicinske dokumentacije, izveo je dokaz saslušanjem parničnih stranaka na ročištu za glavnu raspravu 16. siječnja 2025., izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Antonije Ivandić, Ivica Miličevića, Mije Ivandića, Nikice Milkovića, na ročištu održanom 13. ožujka 2025. izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Zore Ilić, Drenke Vincetić, Vladimira Šalinovića, na ročištu za glavnu raspravu održanom 25. svibnja 2025. izveo je dokaz saslušanjem svjedoka Anamarije Arapović Vranješ, javnog bilježnika u Makarskoj, Milana Ivandića iz Makarske na ročištu održanom 16. srpnja 2025. Sud je izveo dokaz vještačenjem po vještaku medicinske struke, psihijatra Nikoli Sikirici iz Splita koji je sudu dostavio nalaz i mišljenje 4. studenoga 2025., te odgovor na iznesene primjedbe od strane tužiteljice dana 23. travnja 2026.

19. Djelomično je utemeljeno traženje tužiteljice u predmetnom postupku.

20. Stranke su popisale troškove postupka.

21. Sporno je u ovom postupku pored traženja tužiteljice i osporavanja tuženika, je li ništetan Ugovor o doživotnom uzdržavanju sklopljen između sada pok. Lovrenke Ivandić kao primateljice uzdržavanja s jedne strane i Dina Ivandića, tuženika, kao davatelja uzdržavanja, s druge strane, a koji je potvrđen kod javnog bilježnika Ante Barbića sa sjedištem u Makarskoj, poslovni broj Ov-13554/2015 od 21. prosinca 2015. god., je li ništetan Ugovor o doživotnom uzdržavanju sklopljen između sada pok. Ivana Ivandića kao primatelja uzdržavanja s jedne strane i Dina Ivandića, tuženika, kao davatelja uzdržavanja, s druge strane, a koji je potvrđen kod v.d. javnog bilježnika Anamarije Arapović Vranješ sa sjedištem u Makarskoj, poslovni broj Ov 3743/2017 od 30. studenog 2017. god., je li ništetan Ugovor o darovanju sklopljen između sada pok. Ivana Ivandića kao darovatelja i Dina Ivandića kao obdarenika od 18. listopada 2017. god. u Makarskoj, ovjeren u potpisu darovatelja pred v.d. javnog bilježnika Anamarijom Arapović Vranješ broj ovjere Ov-2014/2017 od 19. listopada 2017. god., te da li je pravno valjana oporuka sastavljena u obliku javnobilježničke oporuke 30. studenoga 2016. god. oporučitelja sada pok. Ivana Ivandića sastavljena pred javnim bilježnikom Antom Barbićem iz Makarske pod brojem OU-173/16 proglašena 29. studenoga 2019. godine, obzirom da tuženi osporavaju tijekom postupka da za to bile ispunjene pretpostavke u smislu odredbe članka 322. Zakona o obveznim odnosima. Tuženik osobito prigovaraju tužiteljici tvrdeći da je davatelj

uzdržavanja ispunjavao svoju obvezu, poštivajući pri tome odredbe ZOO-a, da su prilikom sklapanja pravnog posla jasno i nedvosmisleno i objašnjene strankama pravne posljedice i smisao pravnog posla, te kako su uopće priloženi i predloženi dokazi od tužiteljici u koliziji s medicinskom dokumentacijom za preminule Ivana i Lovrenku Ivandić.

22. Nakon provedenog postupka ovaj sud je prema svom uvjerenju a temeljem savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka odlučio kako nije utemeljeno traženje tužiteljice (članak 8. ZPP-a).

23. Prema odredbi članka 322. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 78/15, dalje: ZOO), propisano je da ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo. Ako je sklapanje određenog ugovora zabranjeno samo jednoj strani, ugovor je valjan ako u zakonu nije što drugo predviđeno za određeni slučaj, a strana koja je povrijedila zakonsku zabranu snosit će odgovarajuće posljedice.

Nadalje, odredbom članka 579. stavak 1. ZOO-a, propisano je da se ugovorom o doživotnom uzdržavanju obvezuje jedna strana (davatelj uzdržavanja) da će drugu stranu ili trećeg (primatelj uzdržavanja) uzdržavati do njegove smrti, a druga strana izjavljuje da mu daje svu ili dio svoje imovine, s tim da je stjecanje stvari i prava odgođeno do trenutka smrti primatelja uzdržavanja. Prema odredbi čl. 580. ZOO-a, ugovor doživotnom uzdržavanju mora biti sastavljen u pisanom obliku te ovjeren od suca nadležnog suda ili potvrđen po javnom bilježniku ili sastavljen u obliku javnobilježničkog akta, a prilikom ovjere ili sastavljanja ovlaštena će osoba ugovarateljima pročitati ugovor i upozoriti ih na njegove posljedice.

24. Prema odredbi članka 125. Zakona o nasljeđivanju (Narodne novine, broj: 48/2003-23/2015, dalje: ZN), propisano je da nedostojan je naslijediti, kako na temelju zakona tako i na temelju oporuke, kao i dobiti bilo što na temelju oporuke:

1. onaj koji je namjerno usmrtio ostavitelja, ili je to pokušao;
2. onaj koji je silom ili prijetnjom natjerao, ili prijevarom naveo ostavitelja da napravi ili opozove oporuku ili neku oporučnu odredbu, ili ga je spriječio da to učini;
3. onaj koji je uništio ili sakrio ostaviteljevu oporuku s namjerom da spriječi ostvarenje ostaviteljeve posljednje volje, kao i onaj koji je krivotvorio ostaviteljevu oporuku;
4. onaj koji se teže ogriješio o obvezu uzdržavanja prema ostavitelju prema kojemu je imao zakonsku obvezu uzdržavanja, onaj koji nije htio pružiti ostavitelju nužnu pomoć, koju mu je mogao pružiti bez opasnosti za vlastiti život, ili ga je ostavio bez pomoći u prilikama koje su opasne za život ili zdravlje. Konačno, odredbom članka 479, ZOO-a, propisano je da Ugovor o darovanju nastaje kad se darovatelj obveže prepustiti obdareniku bez protučinidbe stvar ili imovinsko pravo a obdarenik to prihvati. Ugovor o darovanju prema članku 482. stavak 1. ZOO-a, sklapa se u pisanom obliku.

25. Pregledom priloženog Ugovora o darovanju (list. 11.-14. spisa), proizlazi da je pok. Ivan Ivandić kao darovatelj, pok. Dinu Ivandiću kao daroprimatelju, dana 19. listopada 2017. godine, darovao nekretninu u k.o. Bast-Baška Voda koja je oznake čest. zem. 7571/2, upisana u Z.U. 2193, kao isključivi vlasnik te je kao suvlasnik nekretnina upisanih u k.o. Bast-Baška Voda i to čest. zem. 2982/36, te čest. zem. 2982/52, upisanih u Z.U. 1527, darovao pok. Dinu Ivandiću, što je ovaj primio. Istim ugovor ovlašten je daroprimatelj izvršiti upis prava vlasništva i suvlasništva na predmetnim nekretninama. Predmetni ugovor ovjeren je kod javnog bilježnika Anamarije Arapović Vranješ u Makarskoj, pod OV-2014/2017, 19. listopada 2017. godine. Nadalje, pregledom i čitanjem priložene isprave o sastavljanju Oporuke od strane javnog bilježnika Ante Barbića, broj: OU-173/16, od 30. studenoga 2016. godine, sud je utvrdio da je pok. Ivan Ivandić cjelokupnu pokretnu i nepokretnu imovinu koja se nađe na njegovu imenu u trenutku svoje smrti ostavio sinu

Dinu, obzirom da se isti brine o njemu i njegovo suprugu u njihovim starim i nemoćnim danima. Nadalje, u toj ispravi napominje se da je će kupiti stan svojoj kćerki Sandi kako bi je namirio u nužnom dijelu a ako on to ne kupi za života to se obvezuje sin Dino da učini u njegovo ime. Na izričit zahtjev oporučitelja javni bilježnik prijavljuje ovu oporuku u upisnik Oporuka kod HJK u Zagrebu, a nadalje proizlazi da je prije potpisivanja ove isprave o sastavu oporuke ista pročitana i protumačena te je oporučitelj upozoren na pravne propise koji je ograničavaju u raspoložbi oporukom nakon čega je oporučitelj izjavio da je shvatio upozorenja i da je vjerodostojno zabilježena njegova volja. Nadalje, iz priloženog rješenja ovog suda broj: O-1963/2019, od 8. lipnja 2020. godine, proizlazi da je tužiteljica u ostavinskom postupku iza smrti Lovrenke Ivandić i Ivana Ivandića, upućena u parnicu protiv sunasljednika Dina Ivandića radi utvrđenja da nije pravno valjan Ugovor o doživotnom uzdržavanju između Lovrenke Ivandić kao primateljice uzdržavanja te Dina Ivandića kao davatelja uzdržavanja, a koji Ugovor je potvrđen kod javnog bilježnika Ante Barbića iz Makarske, broj: OV-13554/2015, dana 21. 12. 2015. godine, zbog poslovne nesposobnosti primateljice uzdržavanja za zaključenje tog Ugovora, uvjetovanog njenim zdravstvenim stanjem, te je upućena u parnicu protiv Dina Ivandića kao sunasljednika i radi Ugovora o doživotnom uzdržavanju a koji je zaključen između Ivana Ivandića kao primatelja uzdržavanja te Dina Ivandića kao davatelja uzdržavanja a potvrđenog kod v.d. javnog bilježnika Anamarije Arapović Vranjeć iz Makarske, pod OV-3743/2017, od 30. 11. 2017. godine, odnosno da isti nije pravno valjan u dijelu kojim je primatelj uzdržavanja raspolagao ½ stana s garažom u Makarskoj, anagrafske oznake Dr. Mate Ujevića 2/1, pošto taj dio predstavlja bračnu stečevinu pok. Lovrenke i ulazi u njenu ostavinu. Pregledom i čitanjem priloženog Ugovora o doživotnom uzdržavanju između Lovrenke Ivandić zv. Lori kao primateljice uzdržavanja te Dina Ivandića kao davatelja uzdržavanja, proizlazi da je primateljica uzdržavanja zk. vlasnica nekretnina u k.o. Podgori u Z.U. 3459, koje je davatelj uzdržavanja pretežito svojim sredstvima i radom renovirao uz suglasnost Lovrenke Ivandić koja i ostavlja iza svoje smrti svom sinu Dinu Ivandiću u cijelosti u vlasništvo sve svoje nekretnine iz članka 2. Ugovora (list. 22.-26. spisa), dok davatelj uzdržavanja preuzima na sebe isključivu obvezu brige o majci na način kako je to opisano u članku 5. Ugovora. To se odnosi na održavanje stana u Makarskoj, ulica Dr. Mate Ujevića gdje je tada živjela Lovrenka Ivandić, skrb o istoj osobito vezano za zdravstveno stanje ako to isto zahtijeva, osiguravanje prehrane, spremanja i slično, kako i kupovina potrebnih namirnica, odjeće i obuće, osiguravanje njege i pomoći pri svakodnevnim aktivnostima, osiguravanje prijevoza, čuvanja itd. Ugovor je potpisan od stranaka 16. prosinca 2015. godine, a potvrđen (solemniziran) od javnog bilježnika Ante Barbića u Makarskoj, pod OV-13554/2015, 21. 12. 2015. godine. Iz Ugovora o doživotnom uzdržavanju, između Ivana Ivandića kao primatelja uzdržavanja te Dina Ivandića kao davatelja uzdržavanja, razvidno je da primatelj uzdržavanja prepušta iza svoje smrti i ostavlja Dinu Ivandiću u cijelosti u vlasništvo nekretnine iz članka 2. Ugovora a odnosi se na vlasništvo stana u Makarskoj, a koji se nalazi u stambenoj zgradi na dijelu čest. zem. 379/9, k.o. Makarska-Makar, a katastarske oznake čest. zem. 2620, 2621, 2622 i dijelu čest.zem. 2625/1, sve k.o. Makarska-Makar, koji stan je stečen od GP Makarska kao prodavatelja. Pored toga da je primatelj uzdržavanja stvarni vlasnik i garaže koja se nalazi uz stambenu zgradu. Davatelj uzdržavanja preuzeo je na sebe isključivu obvezu brige o ocu na način kako je to opisano u članku 5. Ugovora. To se odnosi na održavanje stana u Makarskoj, ulica Dr. Mate Ujevića gdje je tada živio Ivan Ivandić Ivandić, skrb o istom osobito vezano za zdravstveno stanje ako to isto zahtijeva, osiguravanje prehrane, spremanja i slično, kako i kupovina potrebnih namirnica, odjeće i obuće, osiguravanje njege i pomoći pri svakodnevnim aktivnostima, osiguravanje prijevoza, čuvanja itd. Ugovor je potpisan od stranaka 28. studenoga 2017. godine, a potvrđen (solemniziran) od javnog bilježnika Ante Barbića u Makarskoj, pod OV-

3743/2017, 30. 11. 2017. godine. Zemljišnoknjižni izvratci za predmetne nekretnine priloženi su u predmetni spis (list. 43.-45. spisa), kao i izvadak iz posjedovnog lista broj 889, (list. 46. spisa).

26. Iz iskaza saslušanih stranaka očekivano proizlazi da su isti ostali kod svojih tvrdnji i navoda koji su izneseni što u tužbi a tako i odgovoru na tužbu. U suštini niti sama tužiteljica nije dovodila u pitanje da njezin pok. brat Dino Ivandić nije sudjelovao u iskazivanju brige i skrbi za pokojne roditelje jer je jasno naznačila njegovo sudjelovanje i kod obilazaka roditelja, brige vezano za zdravstveno stanje (prijevozi do liječnika i slično), plaćanja troškova koji su bili s tim povezani kao i njegovom sudjelovanju oko pružanja pomoći na način da je zajedno s tužiteljicom angažirao osobu koja bi dnevno brinula o roditeljima. Međutim, tužiteljica u pitanje dovodi pobude kod pok. Dina Ivandića oko sklapanja spornih ugovora jer bi proizlazilo da je isti koristio zdravstvene poteškoće i probleme kod rasuđivanja pokojnih roditelja a kako bi se u konačnici priskrbio znatniju imovinu roditelja po njihovoj smrti u odnosu na samu tužiteljicu. To bi prema riječima tužiteljice podrazumijevalo nesposobnost rasuđivanja pokojnih roditelja u vrijeme zaključenja spornih ugovora. Sama je upućena u parnicu da bi dokazala da baš Ugovori o doživotnom uzdržavanju nisu pravno valjani iz tog razloga. Međutim, sud ipak nije prihvatio ovakve navode i tvrdnje tužiteljice. Indikativno, prilikom davanja stranačkih iskaza tužiteljici je prikazana snimka s krizme trećetuženice a koja je nastala 11 mjeseci prije smrti pok. Ivana Ivandića (pok. Ivan Ivandić umro je 9. travnja 2019. godine), a iz pregleda same snimke jasno je bilo vidljivo kako ništa nije ukazivalo da bi se radilo o bilo kakvim problemima koji bi jasno upućivali na nesposobnost bilo vladanja, držanja i slično od strane pok. Ivana Ivandića. Ovo i u kontekstu traženje utvrđenja ništetnim ugovora o doživotnom uzdržavanja koji je pok. Ivan Ivandić zaključio s Dinom Ivandićem i to 28. studenoga 2017. godine. Za napomenuti je kako ničim baš to i nije osporeno niti uspješno pobijeno od strane tužiteljice a takav dojam je i sam sud imao prilikom pregledavanja snimke. Sama tužiteljica potvrdila je tada sudu kako je kod njenog pok. oca u toj prigodi (snimka od 20. svibnja 2018. godine), vladalo dobro raspoloženje a ne stanje na koje upire još po podnošenju tužbe. Općenito, prema samim iskazima, osobito od tužiteljice, nije se mogao, konačno i u korelaciji s ostalim izvedenim dokazima izvući zaključak da bi se radilo o takvoj vrsti psihičkih problema i poremećaja koji bi uzrokovali nesposobnost rasuđivanja odnosno utjecali na sposobnost kod poduzimanja radnji koje se tiču zaključivanja ugovora spornih u ovom postupku.

27. U odnosu na iskaze saslušanih svjedoka vrijedi napomenuti kako su sudu prihvatljivi u dijelu u kojem su u korelaciji s ostalim izvedenim dokazima iz kojih ipak ne proizlazi da bi se radilo o poslovnoj nesposobnosti primatelja uzdržavanja za zaključenje spornih ugovora. Ovo u kontekstu rješenja ovog suda broj: O-1963/2019, od 8. lipnja 2020. godine, kojim je tužiteljica upućena u parnicu a prekinut ostavinski postupak iza preminulih roditelja tužiteljice i sada pok. Dina Ivandića, prvotno utuženog u ovom postupku. Prije svega, iskazi saslušanih svjedoka nisu u suglasnosti i u suprotnosti su u odnosu na traženje tužiteljice i konačno osporavanja od tuženih u ovom postupku. Pored toga, za sud nisu niti bili dostatni u toj mjeri da bi neprijeporno ukazivali kako se u konkretnom slučaju doista radilo o preminulim osobama koje su u vrijeme sklapanja spornih ugovora bili u nemogućnosti pravilno rasuđivati. Primjerice, iz iskaza saslušane Antonije Ivandić proizlazi da bi ista znala situaciju u familiji jer je njezin pok. suprug bio brat s pok. Ivanom Ivandićem. Za tužiteljicu je navela kako je doista brinula o roditeljima dok se za pok. Dina uopće nije mogla izjasniti koliko se doista brinuo o roditeljima iako to ni sama tužiteljica nije dovodila u pitanje. U bitnom, ova svjedokinja kazala je da je bilo problema kod preminulih roditelja tužiteljice i to u razdoblju kada su imali osobu koja je brinula o njima, s napomenom kako bi to moglo biti u rujnu 2019. godine. U ostalom dijelu se svjedokinja i nije mogla izjasniti niti je u tom pravcu znala detaljnije odnose s tim da je prema njenim riječima tih godinu dana prije smrti

pok. roditelja tužiteljice normalnija komunikacija bila s pok. Lovrenkom nego s pok. Ivanom Ivandićem što je opet u suprotnosti s iskazima preostalih saslušanih. Primjera radi, radi se o saslušanom Ivici Miličeviću, koji je kazao da ima saznanja jer je od 2014. godine bio u odnosu sa tužiteljicom odnosno da su isti živjeli zajedno. Ovaj svjedok je ukazivao na probleme s pok. Lovrenkom još od 2014. godine, dok je za pok. Ivana Ivandića općenito govorio o njegovoj nepovezanosti pa je tako i kontradiktoran dio njegova iskaza u vezi s upravljanjem vozilom od strane pok. Ivana Ivandića jer isti nakon što je kazao da je pok. Ivan Ivandić upravljao sve do 2013. godine, kasnije navodi da se ne može sjetiti da li je to bilo od 2014. godine pa nadalje. Međutim, sud nije stekao takav dojam niti je uvjerenja da je ovaj svjedok bio do te mjere upoznat s obiteljskim stanjem i odnosima kao što to nije niti slučaj sa saslušanim Mijom Ivandićem koji je pak ukazao da nije bilo ništa što bi ukazivalo na probleme s pok. Ivanom jer da su makar u razdoblju oko smrti njegova oca (brata pok. Ivana Ivandića), i to 2015. godine, razgovori s preminulim Ivanom bili normalni a takva i komunikacija. Ovaj svjedok ipak nije bio toliko prisutan niti su njegovi dolasci i druženja bili toliko česti što je uostalom i sam kazao. Svjedok Nikica Milković pak u cijelosti je potvrdio navode i tvrdnje iz odgovora na tužbu tuženih te je kazao da ništa sporno vezano za psihičke probleme pok. Ivana i pok. Lovrenke nije bilo, smatrajući sve ostale probleme zapravo staračkom nemoći a da je komunikacija bila sasvim normalna pa sve do pred samu smrt navedenih. Isti je isto tako bio prisutan i na krizmi trećetuženice a u tom kontekstu i vremenu nije spomenuo niti naznačio probleme s pok. Ivanom Ivandićem.

28. Na ročištu za glavnu raspravu održanom 21. svibnja 2025. godine, svjedokinja Zora Ilić kazala je sudu kako je bila negdje u proljeće 2018. godine angažirana od tužiteljice i pok. Dina Ivandića radi pomoći roditeljima. Kazala je za majku Lovrenku da je bila dementna a da se i otac gubio. Za tužiteljicu i pk. Dina je kazala da su brinuli o roditeljima i skrbili pa da je i komunikacija između tužiteljice i pok. Dina bila normalna. Za istaknuti je pored ovakvog kazivanja svjedokinje da se tiče razdoblja koje je uslijedilo nakon zaključenja spornih ugovora o doživotnom uzdržavanju a kada je u pitanju zdravstveno stanje primatelja uzdržavanja, primjerice pok. Lovorke Ivandić, obzirom da je ova svjedokinja mogla iskazivati za period od proljeća 2018. godine pa za vrijeme dok je bila angažirana kao pomoć. Svjedokinja Drenka Vincetić pak kazala je sudu kako su roditelji tužiteljice bili dementni sigurno zadnjih sedam godina prije njihove smrti, te bi upućivalo na znakove demencije još od 2012. godine. Ona sama da je susjeda jer su u istoj zgradi živjeli. Sud je pak stajališta u pogledu ove svjedokinje kako nije prihvatljiv njen iskaz u tom dijelu jer je to u potpunoj suprotnosti čak i s iskazom same tužiteljice koja je naznačila kada su nastali problemi s pok. roditeljima a to je znatno kasnije u odnosu na kazivanje ove svjedokinje. Ova svjedokinja je ukazivala na agresivno ponašanje pk. Dina Ivandića i neugodnosti i prema tužiteljici a takvo što niti tužiteljica nije ničim naznačila. Svjedokinja je naznačila da su se pok. roditelji tužiteljice najprije njoj obratili i to kod izrade "testamenta" obzirom da je ista po struci dipl. pravica, te da je vidjela ranije raspolaganja pok. Ivana i Lovrenke za koje smatra da su prava raspolaganja dok o spornim ugovorima nije se mogla izjasniti niti su joj poznati. Indikativno je da je svjedokinja kazala da poznaje tužiteljicu nekih 40 godina pa da joj je baš ona sugerirala i inicirala da se angažira kod raspodjele imovine. Nadalje, kako je uvjerena da je pok. Dino izvlačio novac pa je i objasnila da joj je to rekla sama pok. Lovrenka ali sudu tijekom cijelog postupka nisu u tom pravcu ponuđeni drugi odgovarajući dokazi iz kojih bi se mogao izvući takav zaključak, pa je u tom smislu za ovaj sud iskonstruiran iskaz za potrebe postupka. S druge strane, potpuno suprotno sudu je kazivao svjedok Vladimir Šalinović koji je se izjasnio o poznavanju preminulih jer on radi a radio je u vrijeme kada su isti bili živi u PTC Sveti Nikola gdje je pok. Dino Ivandić imao servis za bicikle i trgovinu pa da je tu sretao roditelje pok. Dina i isti je kazao da je sve normalno bilo i kod ponašanja i komunikacije, tim više što je pok. Dino znao dovoditi svog

oca do Makarske i vremenu dok je ovaj bio u staračkom domu i to vikendom i da ništa nije ukazivalo na to da bi se radilo o psihičkim poremećajima ili problemima.

29. Na ročištu održanom 16. srpnja 2025. godine, saslušana svjedokinja Anamarija Arapović Vranješ, kao javna bilježnica koja je sudjelovala kod spornih ugovora, navela je da su joj poznati i ugovori o darovanju te ugovor o uzdržavanju iz 2017. godine. Kazala je da je ugovor pročitao strankama da je utvrdila da su shvatili značenje a posebno u odnosu na pok. Ivana Ivandića i na kraju da je ugovor i potvrđen. Dakle, iskaz ove svjedokinje ukazuje da baš ništa sporno nije bilo niti kod stanja pok. Ivana Ivandića prilikom sklapanja ovog spornog ugovora iz 2017. godine niti je to dovedeno u pitanje. Konačno, na istom ročištu saslušani svjedok Milan Ivandić kazao je sudu kako ima saznanja jer su njegov pok. otac i pok. Ivan Ivandić bili dva brata pa da zna i za ugovore o doživotnom uzdržavanju. Poznato mu je bilo i kod namjere da se ugovorima naznači da to ide sada pok. Dinu Ivandiću. Za sklapanje ugovora saznao je zapravo iz riječi pok. Ivana Ivandića koji je to jasno znao izreći. Kazao je kako je pok. Ivan Ivandić bio u jako dobrom stanju, dobrog i psihičkog zdravlja te da nije mogao posvjedočiti nikakvim problemima. U odnosu na preminulu Lovrenku Ivandić da je istu znao i vidjeti i razgovarati, pa je za razdoblje od 2015-2017. kada su i sklopljeni ovi sporni ugovori, da je ista bila potpuno u redu i da je normalno komunicirao. Odlazak pok. roditelja tužiteljice i pok. Dina Ivandića u starački dom povezuje s fizičkim padom jer se radilo o osobama starije dobi. Ovaj iskaz svjedoka nije ničim posebno pobijan niti doveden kao takav u pitanje kao što nije doveden u pitanje niti iskaz saslušane Anamarije Arapović Vranješ.

30. Kako je naprijed navedeno, sud je izveo i dokaz vještačenjem po vještaku medicinske struke – psihijatru Nikoli Sikirici iz Splita, pa je u svojem nalazu i mišljenju i jasno naznačio (točke 13.-15. obrazloženja presude), da uvidom u spis i analizom svih dostupnih podataka iz pribavljene medicinske dokumentacije ne pronalazi jasne elemente i pokazatelje da bi pok. Lovrenka Ivandić a tako i pok. Ivan Ivandić u vrijeme zaključenja spornih ugovora bili nesposobni za rasuđivanje i shvaćanje svojih radnji i njihovih posljedica a kako mu je to i naloženo od strane ovog suda po rješenju od 25. rujna 2025. godine. Prve naznake kod pok. Lovrenke Ivandić datiraju od 29. 11. 2017. godine, a o dezorijentiranosti iste u osobe, te urednog kontakta, vremenski i prostorno zadovoljavajuće orijentacije u sadržaju misli pereskutorne ideje koje nisu jako naglašene, kognitivno i mnestički vidljive psihoorganske promjene. nalazi evidentirane podatke tek od 8. prosinca 2018. godine. Identično navedeno je i za stanje pok. Ivana Ivandića, s napomenom kako u njegovu slučaju najbliži zapis po datumu a u kojem je opisana promjena psihičkog statusa upućuje na 31. siječnja 2019. godine, kada se navodi da je sniženog raspoloženja, dezorijentiran u vremenu i prostoru i vremenu, što je pak vremenski udaljeno 14-15 mjeseci od dana potpisivanja spornog ugovora. Sudski vještak nije našao jasne čimbenike koji bi predstavljali kompromitirajući faktor u njegovoj komunikaciji niti ophođenju s okolinom niti jasne dokaze o tome.

31. Za tuženike je prihvatljiv bio nalaz i mišljenje vještaka dok je tužiteljica iznijela svoje primjedbe i prigovore, tražeći da se vještak očituje na iste pa je ovaj sud sve iznesene primjedbe i uputio vještaku koji je u odgovoru na podnesak (dostavljen ovom sudu 23. travnja 2026. godine), ostao kod svog nalaza i mišljenja te je naznačio da nema dokaza niti je uopće postojeća medicinska dokumentacija koja bi ukazivala o komplikacijama nekog tjelesnog stanja ili nuspojavama lijekova, ne dovodeći niti jednu primjedbu tužiteljice u vezi s psihičkim stanjem roditelja tužiteljice. Takvo što prema sudskom vještaku ne proizlazi nigdje niti iz zdravstvenog kartona niti medicinske dokumentacije koja je pribavljena za potrebe ovog postupka. U odnosu na primjedbe tužiteljice da je sudski vještak imao uzeti u razmatranje i izjave svjedoka saslušanih u ovom postupku, sudski vještak je kazao da su iste subjektivne naravi i ne mogu se dovesti u komparaciju u smislu

važnosti kod donošenja zaključka u usporedbi s medicinskom dokumentacijom niti postoji objektivni način ili metodologija da bi se izjave svjedoka u parnici uzele u obzir za davanje nalaza i mišljenja a izjave svjedoka suprotstavljene strane odbacile. U ovom pravcu u potpunosti i sud prihvaća stajalište sudskog vještaka kao što je za sud u cijelosti prihvatljiv i nalaz i mišljenje vještaka odnosno cjelokupni rezultati vještačenja. Sudski vještak postupio je po nalogu suda i dostavio sudu pisani nalaz i mišljenje nakon što je uzeo u obzir cjelokupnu raspoloživu dokumentaciju za preminule roditelje tužiteljice a njegovi rezultati vještačenja ničim nisu dovedeni u pitanje. Nije za sud prihvatljivo da bi se s jedne strane uzimale u obzir izjave svjedoka za ovakvo vještačenje niti je jasan i objektivni način odnosno metodologija na koji način bi se iskazivanje drugih svjedoka zanemarilo samo zato što to ne odgovara traženju tužiteljice. Sudski vještak je dao jasne razloge i jasno je obrazložio vještvo koje je stručno i profesionalno sačinjeno, objektivno je i za ovaj sud prihvatljivo u cijelosti.

32. U odnosu na ovakva traženja tužiteljice ističe se da je odredbom članka 285. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05-78/15, dalje: ZOO), propisano je da prividan ugovor nema učinka među ugovornim stranama. Ali ako prividan ugovor prikriva neki drugi ugovor, taj drugi vrijedi ako je udovoljeno pretpostavkama za njegovu pravnu valjanost. Prividnost ugovora ne može se isticati prema trećoj savjesnoj osobi. Nadalje, odredbom članka 583. ZOO-a, propisano je da Ugovorne strane mogu sporazumno raskinuti ugovor o doživotnom uzdržavanju i nakon što je počelo njegovo ispunjavanje. Ako prema ugovoru o doživotnom uzdržavanju strane žive zajedno, pa se njihovi odnosi toliko poremete da zajednički život postane nepodnošljiv, svaka strana može zahtijevati od suda da raskine ugovor. Svaka strana može zahtijevati raskid ugovora ako druga strana ne ispunjava svoje obveze.

33. Ugovor o doživotnom uzdržavanju je reguliran odredbama čl. 579. do 585. ZOO-a. Predmetni ugovori sastavljeni su nedvojbeno u obliku javnobilježničkog akta te je javni bilježnik naveo da je upoznao stranke i upozorio ih na posljedice sklapanja istog. Ono što neprijeporno proizlazi iz predmetnog spisa te izvedenih dokaza tijekom postupka jest da primatelji uzdržavanja (pok. Ivan Ivandić te Lovrenka Ivandić), za života nisu tražili raskid ugovora a koju mogućnost su imali u slučaju da davatelj uzdržavanja ne ispunjava svoje obveze kako je to propisano člankom 583. stavak 3. ZOO-a. Temeljem članka 322. stavak 1. ZOO-a, ništetan je ugovor koji je protivan Ustavu RH, prisilnim propisima ili moralu društva.

34. Ničim baš tužiteljica nije valjano osporila niti pobila navode i dokaze protivnika (članak 219. ZPP-a), da se u konkretnom slučaju ne može raditi o pravnoj nevaljanosti ovih pravnih poslova (sud je rješenjem kod prekida ostavinskog postupka uputio tužiteljicu pokrenuti parnicu upravo radi ugovora o doživotnom uzdržavanju), prema kojima su pok. Ivan Ivandić te L. Ivandić zaključili ugovore o doživotnom uzdržavanju sa sada pok. Dinom Ivandićem. Sud napominje kako ne može ulaziti u pobude preminulih roditelja tužiteljice i sada pok. Dina Ivandića za sklapanje ugovora o doživotnom uzdržavanju ali iz rezultata dokaznog postupka proizlazi da su u vrijeme sklapanja ugovora primatelji uzdržavanja bili relativno dobrog zdravstvenog stanja, pa prema stajalištu ovog suda nije upitno da je bilo ikakvih zapreka za njegovo sklapanje, odnosno zdravstveno stanje Ivana i Lovrenke Ivandić je bilo takvo da su se Ugovori mogli sklopiti na način na koji su i sklopljeni.

35. Dakle, u odnosu na spornu sposobnost za rasuđivanje (što je tijekom postupka od strane tužiteljice i označeno kao glavni razlog zahtijevanja u ovom postupku), treba reći da je poslovna sposobnost svojstvo osobe da vlastitim očitovanjem volje stvara pravne učinke, da je sposobna štiti svoje interese te slobodno i ozbiljno izraziti svoju volju, odnosno da je svjesna svojih radnji i posljedica ili značenja ugovora i time je sposobna za rasuđivanje. Zaključak je ovog suda, nakon provedenog dokaznog postupka, da je kod primatelja

uzdržavanja sposobnost rasuđivanja bila očuvana. Neprijeporno to proizlazi iz činjenice da pobijani ugovori niti jednom jedinom radnjom nisu nikada dovedeni u pitanje od sudionika tih pravnih poslova (sada pokojnih Ivana i Lovrenke Ivandić), da se radilo jasno o njihovoj volji da zakluče takve pravne poslove, da su nedvojbeno i kod sklapanja takvih poslova bili jasno i propisno upozoreni od strane odgovarajućih osoba (prilikom javnobilježničkog postupanja), kada su im objašnjene posljedice sklapanja takvih poslova što su i prihvatili, da i prema izvedenom dokazu saslušanja svjedoka Anamarije Arapović Vranješ, jasno proizlazi da baš ničim nije dovedeno u pitanje stanje pok. Ivana Ivandića prilikom sklapanja Ugovora o doživotnom uzdržavanju u što se uvjerila u svojem uredu tom prigodom a što je sudu potvrdila kao i kod rezultata vještačenja koje je ovaj sud prihvatio u cijelosti. Naime, sudski vještak je po pregledu i čitanju cjelokupne medicinske dokumentacije dao jasne razloge i mišljenje zbog čega drži da je razmišljanje bilo logično te kako ne pronalazi jasne elemente i pokazatelje da bi pok. Lovrenka Ivandić a tako i pok. Ivan Ivandić u vrijeme zaključenja spornih ugovora bili nesposobni za rasuđivanje i shvaćanje svojih radnji i njihovih posljedica. Upravo ovako izvedeni dokazi su u potpunoj korelaciji i suglasnosti pa sudu daju jasno i valjano uvjerenje kako tužiteljica u ovom postupku i na traženi način ne može zahtijevati osnovano utvrđenje ništetnim a kako to proizlazi iz tužbenog zahtjeva. Ugovor o doživotnom uzdržavanju po svojoj prirodi je teretni i aleatorni pravni posao a i dosadašnja praksa dala je jasna pravila o tome kada se smatra da je ugovor o doživotnom uzdržavanju sklopljen iz nedopuštene pobude a što bi za posljedicu imalo ništetnost. U konkretnom slučaju sud nije utvrdio da bi se radilo isključivo i samo o zaobilasku nasljeđivanja niti da bi se radilo o iniciranju sklapanja ugovora samo da bi se netko od nasljednika na svojevrzni način kaznio ili zakinuo. Neupitno bi bilo da se radi o ništetnosti ugovora da su obje strane svjesno sudjelovale na ovakav način, međutim, u konkretnom slučaju valja uzeti u obzir da je neupitno da se ovdje radilo i stvarnoj potrebi te namjeri pružanja skrbi uzdržavanja a kako je to bio slučaj kod zaključivanja ugovora između pok. Lovorke i Ivana Ivandića i pok. Dina Ivandića kao davatelja uzdržavanja. Uostalom, neupitno je pok. Dino Ivandić i sudjelovao i vodio brigu o roditeljima što tužiteljica ničim nije dovela u pitanje. Čak i da se radilo samo o želji da se nekome ostavi imovina to nije nedopušteno sve dok je uzdržavanje stvarni a ne fiktivni dio ugovora. Kako to proizlazi nakon provedenog dokaznog postupka, jasno je kako je sada pok. Dino Ivandić po zaključenju ugovora sa svojim roditeljima pa do njihove smrti ispunjavao svoje obveze prema istima kao primateljima uzdržavanja.

36. Nakon provedenog vještačenja, te nakon što je sudski vještak i odgovorio na iznesene primjedbe i prigovore tužiteljice, tužiteljica je praktično ostala kod prigovora da sudski vještak nije uzeo kod davanja mišljenja i iskaze saslušanih svjedoka. U tom pravcu sud je već ranije obrazložio kao i dao razloge zbog čega smatra neutemeljenim takvo pozivanje tužiteljice što je prethodno i sam sudski vještak otklonio. Na ročištu za glavnu raspravu a neposredno prije prijedloga za zaključenje raspravljanja u ovom pravnoj stvari, tužiteljica je sud uputila da svakako sagleda iskaze svjedoka prije donošenja meritorne odluke. U tom pravcu za istaknuti je kako neosnovano i u tom pravcu ističe tužiteljica. Naime, sud je već prethodno obrazložio iskaze svjedoka a nedvojbeno je kako su u ovom postupku saslušani i svjedoci čiji iskazi u cijelosti isključuju tužiteljčine tvrdnje i navode. Proizlazi tako i prema iskazima saslušanih Milana Ivandića i Anamarije Arapović Vranješ na ročištu za glavnu raspravu održanom 16. srpnja 2025., zatim, svjedoka Nikice Milkovića i Mije Ivandiać na ročištu za glavnu raspravu održanom 13. ožujka 2025., kao i svjedoka Vladimira Šalinovića iz Tučepi koji je na ročištu održanom 21. svibnja 2025. godine otklonio da bi se radilo o osobama koje ne bi bile sposobne za normalnu komunikaciju ili rasuđivanje, odnosno da kod preminulih u tom smislu nisu primijećeni problemi te prirode na što upire tijekom postupka tužiteljica. Dakle, tužiteljice u tom smislu nije uspjela dokazati

niti po svjedocima da je toliko izvjesno da su preminuli Lovrenka i Ivan Ivandić doista bili povezani s psihičkim problemima koji su utjecali na rasuđivanje prilikom sklapanja spornih pravnih poslova (članak 219. ZPP-a). Čak i da je sudski vještak u nalazu i mišljenju valorizirao iskaze svjedoka (kako to upućuje tužiteljica), tada bi i u tom pravcu ostalo nedokazano od tužiteljice pored ovih svjedoka i njihovih iskaza koji nisu ničim likvidnim dovedeni u pitanje od tužiteljice. Uostalom, za sud je evidentno kako su iskazi ovih svjedoka u korelaciji i s nalazom i mišljenjem sudskog vještaka.

37. Kako tužiteljica nije dokazala osnovanost svog glavnog tužbenog zahtjeva, to je isti odbijen kao neosnovan radi čega je i odlučeno kao u točki I., III. i IV., izreke presude, kako je to obrazloženo s tim da je bilo kakvo daljnje izvođenje dokaza u ovom postupku potpuno suvišno i nepotrebno te bi značilo nepotrebno odugovlačenje predmetnog postupka u kojem je neprijeporno utvrđeno da ne postoji nikakvi razlozi koji bi Ugovor o uzdržavanju činili ništetnim kako to neosnovano zahtijeva tužiteljica. To se odnosi i na Ugovor o darovanju sklopljen između sada pok. Ivana Ivandića kao darovatelja i Dina Ivandića kao obdarenika od 18. listopada 2017. god. u Makarskoj, ovjeren u potpisu darovatelja pred v.d. javnog bilježnika Anamarijom Arapović Vranješ, broj ovjere: Ov-2014/2017 od 19. listopada 2017. godine, te na utvrđenje da nije pravno valjana oporuka sastavljena u obliku javnobilježničke oporuke 30. studenoga 2016. god. oporučitelja sada pok. Ivana Ivandića, sastavljena pred javnim bilježnikom Antom Barbićem iz Makarske pod brojem OU-173/16 proglašena 29. studenoga 2019. godine. U odnosu na točku V. izreke presude, sud je odlučio odbiti zahtjev za troškovima postupka od strane tužiteljice obzirom na uspjeh u sporu.

38. U odnosu na točku II. izreke presude, sud je odlučio kako je djelomično osnovano traženje tužiteljice u tom dijelu tužbenog zahtjeva. Naime, tužiteljica je osnovano isticala još u tužbi kako je predmet toga ugovora stan u Makarskoj koji se nalazi u stambenoj zgradi izgrađenoj na dijelu čest.zem. 379/9, K.O. Makarska – Makar, katastarske oznake čest.zem. 2620, 2621, 2622 i dijelu čest.zem. 2625/1, sve K.O. Makarska – Makar, koji je kupljen prema ugovoru o kupoprodaji stana za tržište broj 046/70 04. svibnja 1970. god. od prodavatelja Građevinskog poduzeća u Makarskoj u naravi dvoiposoban stan tipa F, površine 74,65 m², na II. katu stambene zgrade broj 1/oznake „C“ u predjelu „D.Ledina“ u Makarskoj, kao i garaže koja se nalazi uz stambenu zgradu u kojoj se nalazi opisani stan. Taj stan je kupljen za trajanja braka pok. Ivana i Lovrenke Ivandić koji su oboje radili i to u vrijeme kada je na snazi bio Zakon o braku i porodičnim odnosima (Narodne novine br. 11/1978, dalje: ZBPO). Prema odredbi čl. 283. stavak 1. i 2. tog Zakona bilo je propisano da bračni drugovi zajedničkom imovinom raspolažu sporazumno, a svojim udjelom u zajedničkoj imovini jedan bračni drug ne može samostalno raspolagati niti ga opteretiti pravnim poslom među živima što ugovor o doživotnom uzdržavanju predstavlja. Takvo raspolaganje je u smislu spomenute odredbe ZBPO ništavo (ništetno). U vrijeme sklapanja Ugovora o doživotnom uzdržavanju između pok. Ivana Ivandića i tuženika Dina Ivandića sada pok. Lovrenka Ivandić je bila živa, a stan je bio u njihovom zajedničkom vlasništvu, pa je u vrijeme zaključenja ugovora Ivan Ivandić mogao raspolagati samo svojom polovinom nekretnine iz čl. 2. Ugovora o doživotnom uzdržavanju, budući se za zajedničko vlasništvo podredno primjenjuju pravila o suvlasništvu u smislu odredbe čl. 65. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14), pa je tako pok. Ivan Ivandić mogao pravno raspolagati svojim udjelom u zajedničkom vlasništvu supsidijarnom primjenom odredbe čl. 37. st. 5. Zakona o vlasništvu. Ničim baš nisu tuženi likvidno i uspješno pobili navode i tvrdnje tužiteljice u tom dijelu (od tuženika nije niti u jednom dijelu dovedena u pitanje kupnja stana za vrijeme trajanja braka), pa je valjalo prihvatiti tužbeni zahtjev u tom dijelu kako se ovdje radi o bračnoj stečevini pa da je zaključivanjem ugovora o doživotnom

uzdržavanju pok. Ivan Ivandić zapravo raspolagao neovlašteno s tuđim udjelom. Evidentno je da odredbe članka 283. Zakona o braku i porodičnim odnosima propisuju suvlasništvo bračnih drugova u jednakim dijelovima – $\frac{1}{2}$, osim ako nije drugačije dogovoreno. Upravo zbog toga ne može jedan bračni drug samostalno raspolagati dijelom koji pripada drugome bez njegove suglasnosti. U konkretnom slučaju izostala je suglasnost pok. Lovrenke Ivandić za ovakvim raspolaganjem preostalog dijela ove nekretnine radi čega je valjalo u tom dijelu prihvatiti zahtjev tužiteljice ali u preostalom dijelu zahtjeva istu odbiti upravo iz razloga koji su izneseni u prethodnim točkama obrazloženja.

39. Odluku o parničnom trošku sud je donio temeljem članka 154. stavak 1. i članka 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 – pročišćeni tekst, 80/22, 114/22, 155/23, dalje: ZPP), te važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Tužiteljima je tako s obzirom na uspjeh u sporu (uspjeh u sporu od 80%), prema važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 142/12-138/23), te vrijednost predmeta spora, priznat trošak sastava odgovora na tužbu, sastava obrazloženih podnesaka od 24. prosinca 2025., 4. lipnja 2021., te 28. svibnja 2026., troškovi zastupanja na ročištima održanim 9. lipnja 2021., 12. studenoga 2024., 16. siječnja 2025., 13. ožujka 2025., 21. svibnja 2025., 16. srpnja 2025., 2. travnja 2026., te 8. lipnja 2026., svaka radnja po 500 EUR, ukupno 6.000 EUR, uvećano za 20 % za svakog idućeg tuženika – 1.200 EUR, te za 25 % PDV-a, 1.800 EUR, sveukupan iznos od 9.000 EUR. Kako su tuženici uspjeli u sporu (80 % uspjeha), to im je valjalo prihvatiti iznos od 7.200 EUR kao osnovan.

U odnosu na zahtjev tužiteljice, te s obzirom na uspjeh u sporu od 20 %, prihvaćen trošak sastava tužbe u iznosu od 500 EUR (250 bodova po OT), zatim sastav podneska od 1. srpnja 2020. godine, 23. 8. 2021. godine, 9. studenoga 2023., navedene radnje po 500 EUR, 10. 3. 2026. te 28. 5. 2026. godine po 500 EUR, trošak zastupanja na ročištima od 9. lipnja 2021. godine, 12. studenoga 2024., 16. siječnja 2025., 13. ožujka 2025., 21. svibnja 2025., 16. srpnja 2025., 2. travnja 2026., 9. lipnja 2026., sve radnje po 500 EUR, što daje iznos od 5.650 EUR, uvećano za 25 % - 1-412,50 EUR, ukupno 7.062,50 EUR, te troškovi vještačenja od 803,25 EUR, pristojba tužbe od 127,77 EUR, te pristojba za presudu suda od 331,56 EUR, sveukupno 8.325,08 EUR. Obzirom da je tužiteljica po ocjeni ovog suda uspjela u sporu od 20 %, to joj je valjalo prihvatiti iznos od 1.665,01 EUR.

Prebijanjem prihvaćenih parničnih troškova stranaka, valjalo je dosuditi iznos od 5.534,99 EUR, kao iznos koji je tužiteljica dužna naknaditi tuženicima radi čega je odlučeno kao u točki VI. izreke presude.

U Makarskoj, 22. rujna 2026.

S U D A C
Lari Glavaš

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku 15 dana od dana primitka ove presude. Žalba se podnosi pozivom na poslovni broj predmeta, putem ovog suda nadležnom Županijskom sudu.

Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud neće dostavljati presudu prema odredbama ZPP-a, o dostavi pismena. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onog dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP-a, o dostavi pismena (članak 335. ZPP-a).

Dostaviti:

1. pun. tužiteljice,
2. pun. tuženika,
3. u spis.

Broj zapisa: **9-3088d-804c4**

Kontrolni broj: **0d562-d3425-93375**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Makarskoj** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.